

«BEGRAVELSESAGENTENS HÅNDBOK»

MASTEROPPGAVE

Av Thea Svensson

Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Universitetet i Bergen

MAN350: Masteroppgave og utplassering

Vår: 2020

BEGRAVELSESAGENTENS H A A N D B O K

ALT DU MÅ VITE NÅR DE DØDE VENDER TILBAKE

Forråtning, dekomposisjon og zombifisering. På tross av alt dette er det ikke alle døde som er villige til å gå videre til den andre siden. Når Peder Olsen arver et begravellesbyrå av sin far er det opp til ham å overbevise dem om at livet virkelig ikke er verdt å leve.

Format: TV serie/stømmeserie

Sjanger: Skrekk-komedie.

Lengde: 10X20 minutter

Målgruppe: Menn og kvinner, 18-40 år.

SYNOPSIS

Peder Olsen er en mann av vitenskap. Bare 37 år gammel har han allerede sikret seg en plass som lektor i rettspatologi ved Universitetet i København. For Peder er ikke døden mer enn en fysiologisk forandring i kroppen, uten plass for sentimentalitet og overtro. Det har det derimot for hans søster Paula, som nylig skiftet navn til Astra Avanti for å virke mer troverdig i sitt yrke som medium. Paula er fast gjest på «Åndenes Makt» og vert for sitt eget talk-show «Åndehviskeren» hvor hun hjelper publikummet med å kontakte sine avdøde slektninger. De to vidt forskjellige søsknene har knapt kontakt med hverandre lenger, men når deres far, Paal Pontus Olsen, dør, tvinges de sammen igjen, tilbake til begravelsesbyrået i Bergen hvor de vokste opp.

Paal var ikke akkurat verdens beste far, en fraværende mann som drev usminket favorisering av Peder, noe som har skapt en dyp rift mellom Peder og Paula. Når det også viser seg at Paal har etterlatt begravelsesbyrået ene og alene til Peder blir riften mellom Peder og Paula enda større. Peder vil ikke ha noe med begravelsesbyrået og gjøre, han ser på arven som enda et forsøk til å tvinge ham til å bli begravelsesagent. Paal har til og med lagt inn en hake i testamentet som krever at Peder selv tar for seg begravelsen, hvis ikke arver «Flat Jordsamfunnet i Bergen» hele byrået. Ultra rasjonelle Peder går motvillig med på det, han kan jo ikke la en gjeng anti-vitenskapelige idioter arve det heller. Uansett, etter begravelsen tilhører byrået Peder og da kan han selge det en gang for alle. Han tar en uke fri fra jobben og flytter inn i begravelsesbyrået for å bli ferdig med det fortrest mulig. Men slik skal det ikke bli. Når Peder er alene i likrommet i kjelleren, midt i balsameringen, reiser Paal seg opp.

Peder går gjennom alle følelsene knyttet til sjokk, fornektelse, sinne, depression, når Paal forklarer at grunnen til at han forsøkte å presse Peder til og bli begravellesagent er fordi selve verden er avhengi av at det er en begravellesagent i Øvregaten. Døde som har noe uoppgjort blir vekket til live her, og hvis det ikke er en begravellesagent som kan få dem til å gå videre innen tre dager vil det ha katastrofale følger. Disse avdøde er såkalte feigder, et menneske som er i prosessen med å dø. En menneskesjel overlever ikke lenge i en feigd. Etter tre dager er den borte og da kan en hamløper eller andre demoniske krefter ta over. Peder går til slutt med på å ta over familiebedriften. En begravellesagent kan kun gå videre til den andre siden når han har en arvtaker. Ettersom Peder motvillig har takket ja går Paal bort og etterlater Peder på egenhånd. Peder forsøker så godt som han kan å etterfølge Paal sine innstruksler, men den vitenskapelige stemmen i hodet hans gir ikke helt slipp. Om det ikke var nok må han også forholde seg til påtrengende utkjøpere, en besatt liten gutt, paranormale etterforskere og hans egen søsters dramatiske medie sirkus. Når en spesielt kverrulant og vanskelig feigd nekter å gi slipp gjør Peder det enklest mulig og begraver ham uten å ha gått videre. Ifølge vitenskapen så vil alle kropper tilslutt foråttne og forsvinne. Hvor alvorlig kan det egentlig være liksom? Det skal ikke så veldig mye til før hele verden står i fare for å gå under, ifølge Paal i allefall. Peder er ikke helt overbevist. Iløpet av en sesong vil Peder få sin vitenskapelige sans utfordret. Klarer han å åpne tankemåten sin i tide til å stanse verdens undergang?

KARAKTERER

PEDER OLSEN

Alder: 37

Yrke: Rettspatolog/begravelsesagent

For å unnslippe sin sære familie rømte han til Danmark for å studere medisin. Peder er svært privat og innesluttet og trives bedre blandt de døde enn de levende. Han spesialiserte seg derfor på rettspatologi. Peder er ultrarasjonell og logisk og godtar kun den informasjonen som han kan se og observere. Han kan ikke fordre overtro og new age type ideer og latterligjør ofte Paula sine påståtte synske evner. Men denne trangen til å hele tiden ha rett og se ned på mennesker som han ser på som dumme og uopplyste har ført til at Peder er en ensom mann uten noen nære.

PAULA OLSEN

Alder: 37

Yrke: Medium

Paula er Peder sin rake motsetning. Hun jobber som medium og har sitt eget talkshow (Åndehviskeren) hvor hun kontakter de avdøde slektingene til publikummet. Paula har alltid drømt om å bli sett på som unik og spesiell. Hun er svært ekstrovert og utadvent, men på innsiden er hun veldig usikker på seg selv. Paula har mange venner, men har ofte et overfladisk forhold til de hun kjenner. På grunn av hennes selvopptatthet er det vanskelig for henne å komme ordentlig nært andre.

ABSALOM MÅRDH

Alder: 12

Yrke: Skoleelev/fremtidig
begravelsesagent

Absalom er ikke en vanlig gutt. Under en spørreundersøkelse utført av *Foreningen for Avdødes Ærverdighet i Norden* kom det fram at Absalom er det eneste barnet i hele norden som vil bli begravelsesagent når han blir stor. Absalom er sær og morbid, med en unaturlig stor interesse for døden. Selv om han bare er tolv går han alltid kledd i dress for og forberede seg til yrke som begravelsesagent.

SKULD

Alder: Tidløs

Yrke: Norn, valkyrie

Skuld er kraften som gjør at de døde vender tilbake. Etter at hun ble begravd under forrige ragnarokk har hun hvilt i jorden under Olsen & Son begravelsesbyrå og overlatt det meste av hverdagsarbeidet til begravelsesagenten. Når Peder tar over byrået gjør han en så stor feil at Skuld ikke ser noen andre alternativer enn å reise seg igjen for å fikse det menneskeheten nok en gang har klart å rote til.

FRANK VOLL

Alder: 46

Yrke: Leder for Forening for Avdødes Ærverdighet i Norden

Frank ser på det som sitt oppdrag og fikse begravelsesindustrien i Norden. Han vil kvitte seg med fordømmen om at begravesagenter er sære og morbide og jobber for og modernisere og streamline hele industrien. Han har kjøpt opp alle begravesbyråer i Bergen og mangler bare Olsen & Son Begravesbyrå før han kan gå igang med fase to av prosjektet.

RAYMOND SANDOVAL

Alder: 28

Yrke: Produsent

Raymond er Paula sin trofaste produsent. Han er ikke helt overbevist om at hun faktisk er et medium, men det trenger han heller ikke være når lønnen er så bra. Han forsvarer gjerne Paula i media når noen kritiserer henne. Noe han angrer dypt på når Paula blir avslørt som bedrager. Dagen før publiserte han nemlig en artikkel i NRK yttring om hvor fantastiske evenene hennes er.

Mina Haartvik

Alder: 36

Yrke: Florist

Mina tok vare på bestemoren før hun døde, men det var ikke godt nok ettersom hun kom tilbake for å ta hevn. Etter at Peder hjelper henne med å bli kvitt bestemoren tilbyr hun seg å levere blomster til begravesbyrået til halv pris. Mina er gjenerellt litt dumsnill og setter litt for stor pris på det når andre hjelper henne ut.

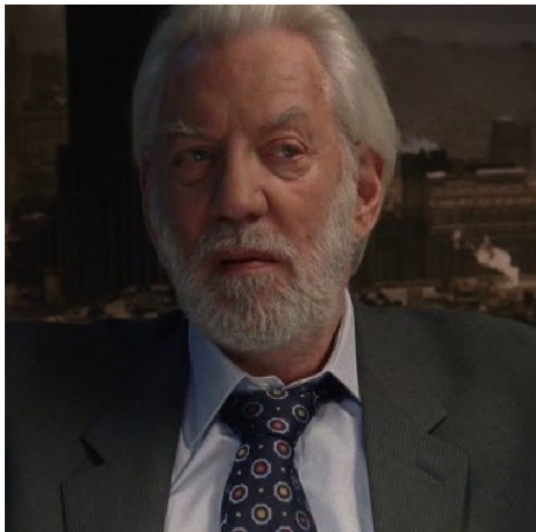
ARVO JUSSI

Alder: 32

Yrke: Paranormal etterforsker

Som barn var Arvo overbevist om at spøkelser fantes, men som voksen har han funnet logiske forklaringer på alt overnaturlig han trodde på som barn. Han skulle gjerne ønske at det fantes spøkelser og ånder, men syns at utrolige påstander krever utrolig bra bevis. På TV programmet sitt «BEVIS DET!» avslører han Paula som bedrager. Når han oppdager at Peder hevder å kunne vekke døde til livet bestemmer han seg for og avsløre ham også.

FEIGDER/HAMFERD

PAAL PONTUS OLSEN

70

Paal er faren til Peder og Paula. Han var gangske fraværende i oppveksten deres og tok jobben som begravelsesagent svært seriøst

BJARNE KÅRE FOTLAND

75

Bjarne ble så sjokkert da han vant hovedpremien i millionflaks at han fikk hjerteinfarkt og døde. Han er Peder sin første feigd.

WILHELMINE
HAARTVIK

86

Wilhelmine kommer tilbake for å ta hevn på diverse folk som damene i bingoklubben, kassadamen på rema og hennes eget barnebarn Mina Haartvik.

TRYM PILEKVIST

24

Trym er en skikkelig kiping. En person som ikke takler å få det som han vil og bruker alle de midlene han kan på å få det til. Trym bruker sin tid som feigd på å ta igjen ppå jenten som avviste ham. Trym blir tatt over av en hamferd.

SERIE OUTLINE

PILOT DEL 1

Første episode starter med Peder som underviser en studentgruppe på Universitetet i København om autopsi og dekomposisjon i menneskekroppen etter man dør. Peder gjør klar sin mening om hvilken rolle døden spiller i naturen og virkeligheten. At det er en naturlig prosess som kan måles og observeres med vitenskapelige metoder og oppfordrer elevene til å legge fra seg gamle fordommer de måtte sitte igjen med fra barndommen om sjel og åndeliv som fortsetter etter døden. Når undervisningen er ferdig blir han oppringt av en advokat i Bergen som forteller ham at hans far, Paal Pontus Olsen er død. Peder forsøker å ringe til sin søster, Paula Olsen, men hun er opptatt med å filme TV programmet sitt *ÅNDEHVISKEREN*. I neste scene møter vi på Paula som blir introdusert som Astra Avanti av hennes produsent Raymond Sandoval. Paula trekker fram en publikumsgjest og bruker sine påståtte spirituelle evner til å kontakte hennes bestefar. Vi får se bak kulissene at Raymond står klar med nettbrett med informasjon om alle publikumsgjestene og leser opp detaljer inn i en mikrofon Paula har i øret som hun gjenforteller til publikumsgjesten som bevis på at bestefaren virkelig er der og snakker med dem. Etter filmingen ser Paula at Peder har ringt og hører på en voicemail han har lagt igjen hvor han forteller at faren deres er død og han kommer til Bergen for å gjøre klar begravelsen.

De to søsknene møtes på flyplassen i Bergen hvor Paula plukker opp Peder. De kjører til advokatens kontor for å lese opp testamentet til Paal. Stemningen er amper mellom de to søsknene og den blir ikke bedre når advokaten avslører at hele begravelsesbyrået til Paal er etterlatt til Peder, under den forståelsen at Peder tar for seg begravelsen. Peder går motvillig med på det. Paula føler seg utelatt og mener dette er nok et bevis på at Peder alltid var favoritt barnet. Peder svarer at de begge flyttet inn med moren deres etter skilsmissen og at han heller ikke har sett faren siden de var barn. Den eneste kontakten han har hatt med sin far har vært når Paal har ringt han opp og prøvd å overbevise ham til å bli begravelsesagent.

Peder og Paula kjører til Olsen & Son Begravelsesbyrå i øvregaten og låser seg inn. Det er akkurat slik de husker det, selv om de ikke har vært der på nesten tre år. De tar imot liket av deres far som så langt har stått hos Haukeland universitetssykehus og tar ham med inn til likrommet. De åpner opp likposen og studerer Paal i et minutt før Paula synes det blir for ubehagelig. Hun liker ikke tanken på døden. Peder fnysrer av det og sier at liket av deres far

ikke er mer enn en maskin som er tom for batteri og er i verste fall svært uhygienisk, med all forråtningen han går igjennom. Paula synes han er kynisk og går. Peder gjør seg klar til å balsamere Paal, han vil tross alt bli ferdig med dette fortrest mulig, når Paal reiser seg opp i bakgrunnen.

PILOT DEL 2

Ifølge Kübler-Ross modellen finnes det fem grader av sorg- fornektelse, sinne, forhandling, depresjon og til sist aksept. Peder starter på første grad med fornektelse mens Paal prøver å overbevise ham om at dette er ekte. Peder insisterer på at det må ha skjedd en feil. Sykehuset må ha registrert et dødsfall som kanskje bare var en koma? Eller kanskje det har vært noe feil i maskineriet, eller kanskje de har forvekslet Paal sin identitet med en annen død mann. Peder sniker Paal med tilbake til Haukeland for å utføre medisinske tester på ham og skremmer i mellomtiden vettet av sykehusarbeideren som kjørte Paal til Olsen & Son. Etter flere medisinske undersøkelser og bekreftelse på at Peder faktisk ikke drømmer, går Peder endelig med på å høre hva Paal har og si.

På vei tilbake til byrået forteller Paal at begravellesagenten i Øvregaten er voktere av en helt spesiell oppgave. De jobber i Skulds virke med å avgjøre gjelden mennesker har igjen etter de dør. Denne gjelden bestemmer hvilken etterverden de blir sendt til. For noen mennesker balanserer skalaen mellom to eller flere underverdener, derfor må blir de bragt tilbake som en Feigd, en person som fremdeles er i dødsprosessen, og har tre dager på seg til å tippe skalaen mellom to etterverdener. Peder blir sint. Grunnen til at han ikke har hatt kontakt med sin far er fordi Paal dedikerte hele livet sitt til jobben som begravellesagent foran alt og alle andre og nå vil han altså at Peder skal lide samme skjebne?! Paal mener det ikke er noe problem for Peder å gi opp livet sitt da han ikke har et liv. Men Peder vil ikke gå med på det, Paal sier at en begravellesagent ikke kan gå videre med mindre han har en arvtaker, og hvis han ikke har det innen tre dager vil han bli til en Hamløper, et ondt vesen som tar over døde kropper som ikke går over til den andre siden.

Peder holder akkurat på å forklare hvordan dette ikke stemmer fordi alle mennesker dekomponerer når de ankommer byrået og ser en middelaldrende mann stå utenfor. I døren står Frank Voll, leder for Foreningen for Avdødes Ærverdighet i Norden og har kommet innom begravellesbyrået for å gjøre en avtale. Han ønsker å kjøpe opp begravellesbyrået for en rimelig god pris. Frank har kjøpt opp alle andre byråer i Bergen og mangler bare dette før han har et monopol i byen, da kan han endelig fikse opp industrien og erstatte mørke, dunkle,

mugne begravelsesbyråer med moderne, strømlinjede byråer. Paal ber ham pelle seg vekk, men Peder tar imot visittkortet og sier han skal tenke på det.

Peder hevder at Frank kan være en annen avtaker, men Paal sier at det ikke er riktig. En arvtaker må være knyttet til dette byrået på denne adressen og kan ikke forandre eller modernisere. Peder blir deprimert av tanken på å måtte leve hele livet sitt slik som faren og kontakter Paula i håp om å få hjelp av henne, men hun er fortsatt sur på Peder etter han arvet hele byrået. Peder overtaler henne til og komme over og hun får se Paal som levende død, noe hun ikke takler spesielt bra. Iallfall med tanke på at både Paal og Peder alltid latterliggjør henne for å jobbe som medium. Paula insisterer på at Peder tar jobben og lover å hjelpe ham om han trenger det. Etter å ha snakket med Paula går Peder endelig med på det og aksepterer sin skjebne- til han får en avtaker selv i det minste, men at han skal gjøre det på sin egen måte. Paal går bort.

EPISODE 3: MILLIONFLAKS

Begravelsen til Paal, kun Peder og Paula er tilstede. Peder har gått gjennom finansene til Olsen & Son Begravelsesbyrå og det er voldsomt i gjeld. Peder forteller også at første klient kommer i dag og spør om Paula kan være der. Paula sier nei, hun skal filme en episode av Åndehviskeren. Peder klager over at hun fortsatt kaster bort tiden på tulle ting. Paula mener at Peder må åpne sinnet sitt. Hvis døde vender tilbake hvorfor kan ikke hun snakke med dem? Peder mener at de dødes oppvåkning må ha en eller annen vitenskapelig forklaring som han skal finne ut av, men først må han finne ut hvordan han skal ordne det økonomiske.

Frank er på datteren sin skole for å fortelle om begravelsesindustrien, han håper å øke interessen for yrke blant unge, men den eneste som er interessert er en sær gutt bakerst i klassen som heter Absalom. Absalom gir Frank visittkortet sitt og ber han ta kontakt da han ønsker å jobbe som begravelsesagent under arbeidsuken. Frank sier det ikke er rom for slike som ham i yrket, at det bare er gammeldagse begravelsesbyråer som Olsen & Son som vil ha slike som ham. Frank klager til assistenten sin at dette er det eneste barnet i hele Norden som så langt har ville bli begravelsesagent.

Peder kommer tilbake til byrået og tar imot første «klient» i form av Bjarne Kåre Fotland. Peder leser gjennom håndboken for å se hvordan det skal fungere og imellomtiden våkner Bjarne opp og låser seg inne på toalettet. Peder vil at Bjarne skal bevege seg minst

mulig rundt da han er veldig uhygienisk for tiden siden han har startet på en dekomponeringsprosess, men Bjarne kunne ikke bry seg mindre. Peder forklarer at de bare har tre dager på seg og Bjarne vet akkurat hva han vil bruke de tre dagene på. Han døde da han vant en million på et flakslodd og hvis Peder hjelper han og bruke de skal ha få halve gevinsten. Peder går med på det da det er penger han virkelig trenger.

På vei ut for å hente flaksloddet møter de Absalom i resepsjonen. Absalom ber om å ha arbeidsuken sin der, men Peder jager ham ut og sier han ikke har behov for hjelp. De bryter seg inn i Bjarne sin leilighet og finner flaksloddet, Peder tar ut gevinsten og de to starter en natt på byen. Peder prøver så godt som han kan å unngå at Bjarne sprer bakterier rundt hele byen, og prøver samtidig å studere Bjarne på en vitenskapelig måte. Bjarne blir irritert og stikker av med kontantene. Det lysner mot dag så Peder drar tilbake. Bjarne sin datter kommer innom byrået og finner ut at Bjarne er borte. Peder forklarer henne alt og sammen leter de etter Bjarne.

Samtidig klarer Absalom å komme seg inn i byrået. Han gjemmer seg for Peder og når Peder går ut blir han låst inne, han går derfor på utforskning i huset og finner Begravelsesagentens Haandbok.

Da Peder og Bjarne sin datter endelig finner ham er Bjarne på en strippeklubb. Han ville nyte livet en siste gang, men ingenting fungerer som det skal. Bjarne sin datter blir lei seg for at han heller ville leve livet enn å tilbringe et par siste dager med henne og barnebarna sine. Bjarne angret og vil bruke gevinsten på familien sin i istedenfor, men han har nettopp gitt det siste av sin del av gevinsten til en stripper fra Bulgaria. Peder gir derfor opp sin del av gevinsten slik at Bjarne kan sørge for at familien har det greit økonomisk når han går bort. Bjarne sier farvel til datteren og sammen med Peder kjører de tilbake til byrået og gjør seg klar til begravelsen. Etter at de låser opp for å gå inn sniker Absalom seg ut med håndboken gjemt under dressjakken.

EPISODE 4: FRØKEN HAARTVIKS GARTNERI

Episoden starter med Raymond Sandoval, Paula sin produsent på *Åndehviskeren* og Paula som sitter sammen i meditasjonstillinger. Raymond spør Paula om hun tror, virkelig tror på at hun har overnaturlige evner. Paula svarer at hun tror. Raymond trekker fram et Oujia brett og begynner å spille med Paula. Raymond sier at så lenge Paula tror vil alle andre tro med henne.

De spør åndene via Ouiia brettet om de kan høre Paula og brettet svarer (med god hjelp fra Raymond) JA!

Mina Haartvik kommer til begravellesbyrået med bestemoren sin Wilhelmine Haartvik. Peder tar imot liket og snakker med Mina i resepsjonen om bestemoren, Mina forteller at det var hun som tok vare på Wilhelmine før hun døde og at hun håper hun er på et bedre sted når Paula kommer inn døren. Mina blir helt fnatt og fangirler over «Astra Avanti», Peder påpeker at hun heter Paula. Mina spør om hun ikke kan kontakte Wilhelmine for henne, Paula går med på det siden hun gjør «alt for en fan». Mina spør om Wilhelmine savner henne og om hun er på et bedre sted. Paula bekrefter at det er hun og at hun savner barnebarnet sitt kjempemasse og gir henne mystiske råd som at hun må finne anden. Mina blir utrolig lettet og går ut, fast bestemt på å finne anden. Peder kjefter på Paula for å ha gitt Mina falskt håp. Paula sier til Peder at det ikke finnes falskt håp, det finnes bare håp.

Peder tar med Wilhelmine til likrommet hvor hun våkner opp. Hun har en hel del spørsmål til Peder. Hvor er hun? Hvem er Peder? Hvorfor er hun der? Hva mener han med gjeld? Hva er det som skjer? Alle spørsmålene Peder er sørgelig ukvalifisert til å svare på. Han leter desperat etter Begravellesagentens Haandbok for å finne svar på alt hun spør om men finner den ikke. I mellomtiden kritiserer og latterliggjør Wilhelmine Peder for hans påfallende mangel på kunnskap, lederkunnskaper, utseende og yrke. Peder spør henne om hun har noen ideer om hvorfor hun er der og Wilhelmine svarer at det er for å ta hevn på alle som var slemme med henne, spesielt det utakknemlige barnebarnet Mina som aldri gav hun den respekten hun fortjente. Peder blir irritert nok til å gå inn i et annet rom for å lete og ber Wilhelmine holde seg til likrommet i mellomtiden.

Wilhelmine stikker av. Wilhelmine oppsøker først damene i bingoklubben sin for å skremme vettet av dem fordi de påstått har jukset i bingo. Deretter går hun til matbutikken for å gjøre livet surt for kassadamen hun mente alltid tok for høy pris for asparges. Og til sist, når det mørkner til kveld kommer hun etter Mina som holder på å låse ned blomsterbutikken sin.

Men Peder har uansett skjont hva Wilhelmine planlegger og kommer dit først for å advare henne. Mina mener at bestemoren kanskje ikke er perfekt men at hun sikkert vil komme tilbake for å si unnskyld for oppførselen sin og ikke ta hevn. Men når Wilhelmine dukker opp begynner hun sin mishandling av Mina, det er tydelig en langvarig skadende oppførsel fra Wilhelmine mot Mina som har brutt Mina ned. Peder sier at Mina må slutte å tro at bestemoren vil forandre seg og Mina klarer endelig å stå opp til bestemoren og gir henne et ultimatum, enten blir hun snillere eller så lar hun Peder kremere henne. Wilhelmine fortsetter å skjelle ut Mina før det lyser rødt i øynene hennes og hun faller om død. Mina hjelper Peder

å ta Wilhelmine tilbake til begravellesbyrået og sier han kan få halv pris på blomster som takk. Når de tar farvel flyr det en and inn i vinduet bak Peder. Mina tar det som et tegn. Når Peder ankommer begravellesbyrået er Absalom der med begravellesagentens Haandbok. Han vil gi den tilbake mot at Peder lar han ha arbeidsuke der. Peder innser at Absalom kanskje er hans arving.

EPISODE 5: LOVESICK

Mina leverer blomster til Peder, hun er forelsket og flørter dårlig med en uoppmerksom Peder. Hun spør om Peder har flere feigder han kunne trenge hjelp med, men Peder avviser henne og sier det er hans jobb, men at om hun vil så kan hun se etter Absalom når han kommer dit for å ha arbeidsuke. Det går Mina med på hun må bare levere noen blomster først. Før hun går spør hun etter Paula og sier hun vil si takk for at hun hjalp henne. Peder spør hvordan hun kan tro at hun hjalp henne, det var tydelig at hun bare fant på ting? Mina lurar på hvordan Peder ikke kan tro med tanke på yrket hans. Peder sier at det har en vitenskapelig forklaring han har bare ikke funnet den enda. Mina sier hun synes synd på Peder hvis han ikke kan finne tro i hjerte sitt. Peder fnyser av det og går til likrommet hvor en ny klient våkner opp.

Trym Pilkvist er en ung mann som døde av selvmord. Peder føler sympati med den fortvilte unge mannen. Han forteller at han ble forrådt av jenten han elsket, Freja Littlebø, da han fant ut at hun var blitt sammen med en annen. Han ble så fortvilt at han ikke så noen annen vei ut en å ta livet sitt, men nå ser han annerledes på det. Han ønsker å tilgi henne og si at han alltid vil elske henne uansett. Peder blir rørt av historien til Trym og lover å hjelpe. Etter to litt mislykkede forsøk som begravellesagent virker dette som en relativ enkel sak. Han må bare få Freja til begravellesbyrået, Trym får ta farvel, og med litt hell er det over i løpet av dagen. Peder ber Trym bli værende på likrommet mens han henter Freja ettersom han tross alt er død og svært uhygienisk. Trym er forståelsesfull og går med på det. Endelig en feigd som ikke lager problemer!

Peder går for å finne Freja og imellomtiden kommer Mina og Absalom til byrået. Absalom leser i håndboken mens Mina begynner å friske opp det støvete gamle byrået når hun kommer innom likrommet og finner Trym. Mina er ikke like sympatisk mot Trym som Peder var. Han virker tvilsom og pågående og forteller overdrevent om hvor stakkarslig det var for ham at Freja bedro ham. Når Mina stiller spørsmål om historien blir han hissig. Peder ankommer huset til Freja, hun holder på å pakke ned tingene sine og forteller at hun skal flytte

til England for å ta master. Peder forteller om Trym og Freja blir fortvilet, hun har en helt annen historie om det som skjedde. Trym har forfulgt og trakassert henne siden de hadde en gruppe prosjekt første året på videregående. Han fortalte alle hun kjente at de var sammen og klarte til og med å lure moren hennes til å tro at de var kjærester. Når hun motsa det fortalte Trym historier om at hun hadde vært utro eller holdt ham for narr. Når hun bestemte seg for å flytte til England for å unnslippe ham brøt han seg inn i leiligheten hennes og tok livet sitt der som en siste hevn. Freja mener at hvis det Peder sier er sant så er de i fare. Peder kommer på at både Absalom og Mina er i begravelsesbyrået. Freja blir med for å hjelpe og sammen med Peder drar de tilbake.

Når de kommer til byrået har Trym gått til angrep på Absalom og Mina som har sperret seg inne på badet og Trym holder på å bryte seg inn. Peder og Freja prøver og stanse ham og det blir en show-down mellom dem. Mina har funnet en badeand som hun klarer å bruke til å lede Trym bort fra Peder og Freja og opp til resepsjonen hvor en rekke kister står utstilt. Paula kommer tilfeldigvis innom og fanger Trym ved et uhell opp i et av de mange overdimensjonerte sjalene sine. Peder og Mina binder ham fast og knebler ham.

Om natten tar de ham med ut i skogen og begraver ham i skjul da Trym fremdeles banker vilt i kisten og de ikke vil at noen skal høre ham. Peder sier at de bare leverer en tom kiste til begravelsen og at ingen vil merke en forskjell. Absalom sier at ifølge håndboken burde han blitt kremert. Peder sier de ikke kunne tatt ham med til krematoriet når han bråker sånn og at det uansett ikke spiller noen rolle, alle mennesker dekomponerer til slutt og forsvinner. Paula vil ha skryt for å ha reddet dagen og mener det var skjebnen og åndene som dro henne til byrået. Peder fnyser av det og sier det var en tilfeldighet.

EPISODE 6: BEVIS DET!

Paula stormer fortvilt inn til Peder som holder på med en klient på likrommet. Peder sier at han er opptatt, men Paula krever oppmerksomhet. Det har vært et komplott mot hennes person! Et karaktermord av henne og at ryktet hennes er ødelagt! Peder ber henne roe seg ned og fortelle hva som har hendt. Paula begynner å fortelle, vi hopper to uker tilbake i tid.

Raymond Sandoval kjører nedover gaten i en dyr sportsbil. På siden er det logoen til «Åndehviskeren». Han stanser utenfor et TV studie og går ut av bilen i dyre klær og en kaffe i hånden. Utenfor studioet står en spent middelaldrende dame som stopper Raymond og spør om hun kan få en time med Paula, sønnen hennes har nettopp dødd og hun trenger å snakke

med henne. Raymond sier at det selvsagt kan ordnes- for en riktig pris. Raymond går inn i TV studiet og finner en fortvilet Paula. Hun følger seg ikke verdsatt av Peder, han tror fremdeles ikke på kreftene hennes og hun begynner selv å lure på om hun har noen krefter i det hele tatt. Hva hvis hun egentlig ikke er spesiell? Raymond beroliger henne og sier at selvsagt er hun det, han har til og med nettopp skrevet en artikkel i NRK hvor han roser alt det gode hun gjør. Paula føler seg bedre men fortsatt usikker. Raymond viser henne en youtube kanal som heter «Bevis Det!» av paranormal etterforsker Arvo Jussi. Han sier at hvis hun fremdeles tviler så burde hun melde seg på der, han nesten hundre tusen følgere på sosiale medier. Hvis hun overbeviser Arvo er det ingen andre som kan tvile på henne. Paula går med på det, nå skal hun motbevise Peder en gang for alle. Raymond sier hun ikke trenger å bekymre seg, han skal sørge for at Arvo tror på henne.

Vi hopper en uke og seks dager frem i tid. Arvo og filmteamet til «Bevis Det!» står utenfor et gammelt slitt trehus i Bergen sammen med Raymond og Paula. Han introduserer Paula som Astra Avanti, Norges mest berømte medium og forteller at de har brukt det siste døgnet på å teste evnene hennes. Han påstår at huset bak visstnok er Bergens mest hjemsøkte hus og at Paula har overnattet der for å se alle åndene og spøkelsene som oppbevarer seg der, de har plassert kamera gjennom hele huset og alt de skal se er det som skjedde denne natten. Paula og Raymond står bak Arvo og ser rimelig fornøyde ut, før Arvo svitsjer tempo. Han sier at for å teste ut om evnene hennes er ekte la de ut en rekke falsk informasjon på nettet om huset for å se om Paula bruker ånder eller google. Paula begynner å se mer og mer ubehagelig ut og Raymond stirrer forskrekket i kamera. Arvo sier at selve historien om det hjemsøkte huset er tull og at alle historiene de la ut, som den lille jenten som ble begravd levende under stuegulvet eller den gamle damen som ble spist av katten sin er tull. Huset er ikke påstått å være hjemsøkt, det ble bygget som et postkontor på sekstitallet før det nylig ble renoverert om til en bolig og at det ikke er registrert noen dødsfall der, men at Paula som medium selvfølgelig vil merke forskjell på et postkontor og et hjemsøkt hus. Raymond sniker seg stille vekk og Paula ser rimelig fortvilt og flau når Arvo sier «rull klipp». Neste er en rekke filmer og videosnutter av Paula som etterligner katten som spiste den gamle damen og ligger på gulvet i stuen og roper til den lille jenten at hun kan høre henne etc.

Tilbake til nåtiden og Peder rister på hodet av Paula, hva var det hun hadde forventet. Paula sier at hun har mistet TV programmet sitt, Raymond har forlatt henne og Åndenes makt vil ikke ha henne på lengre. Peder sier at hun kan komme og jobbe for ham da han trenger hjelpen hennes. Mina kommer innom helt fortvilt over å ha oppdaget at Paula er en bedrager. Hun vet ikke lenger om hun kan tro på noe som helst. Peder er glad for at de endelig begynner

å ta til vettet begge to og at de nå kan gå i gang med de vitenskapelige undersøkelsene om hvordan døde kommer tilbake.

EPISODE 7: FORENINGEN FOR AVDØDES ÆRVERDIGHET I NORDEN

Absalom og Peder står over to kasser inne på likrommet. I den ene kassen er det en frosk, i den andre en kanin. Peder tenker høyt og ber Absalom notere det han sier. Peder vurderer muligheten for at andre ikke-menneskelige skapninger også kan komme tilbake og om det er selve likrommet som gjør at de blir gjenopplivet eller om det er noe annet og hvor lenge man i så tilfelle kan være død og fremdeles vekkes til livet igjen. Absalom bemerker at ifølge håndboken er det bare feigder som kommer tilbake fordi disse menneskene fremdeles er i dødsprosessen. At for de aller fleste blir sjelen skilt fra kroppen i det øyeblikket de dør, men at for en feigd blir sjelen av ulike grunner værende. Så selv om kroppen er død lever sjelen videre, men at siden mennesker ikke er skapt for det blir kroppen en slags rift i universet som må lukkes. Peder feier det av og sier at den boken ble skrevet av folk som ikke hadde en forklaring på det de opplevde så de fant på sin egen. Mennesker fyller hullene i sin egen forståelse med svar de egentlig ikke har fordi det er enkelt og følges bra, men at han og Absalom ikke skal la seg villedes av eventyr og ta den enkle vei, men bruke naturens lov og den vitenskapelige metode til å løfte gardinen som henger over deres egen uvitenhet. Paula kommer inn med en eske som nettopp kom i posten og spør hva de holder på med. Peder åpner esken som inneholder en død kråke og forteller at de utfører vitenskapelige tester. Paula sier at en invitasjon til den årlige konferansen for begravelsesindustrien også kom i posten. Peder blir opprømt, de kan umulig være de eneste som opplever at døde våkner opp igjen. Hvis de døde faktisk kan komme til live må det finnes noen vitenskapelige referanser eller konsensus for det blant begravelsesagentene. Noen må ha studert fenomenet!

Peder, Absalom og Paula ankommer konferansen, men alle det viser seg at Olsen & Son er det eneste begravelsesbyrået som ikke tilhører Foreningen for Avdødes Ærverdighet i Norden. Alle begravelsesbyråene får holde et ti minutters foredrag om sine unike utfordringer, men siden Frank eier alle byråene bortsett fra Olsen & Son har han nesten fire timer med scenetid som Peder, Paula og Absalom må sitte gjennom før Peder får ti minutter slengt inn helt på slutten. Frank går i detaljer om hvordan de skal modernisere, være proaktive og streamline hele begravelsesindustrien. Når de har monopol på industrien vil de ha mulighet til

å lage reelle forandringer uten å bli dratt ned av sære gammeldagse begravellesagenter.

Absalom advarer Peder om det han skal gjøre, han har lest gjennom håndboken og den legger ned klare regler om hvem man kan og ikke kan fortelle det om. Egentlig er det bare den neste arvtakeren som skal vite om det, ikke en gang familien burde slippes inn med informasjon.

Peder sier at en bok skal ikke fortelle ham hvordan han skal leve livet sitt og at Absalom må lære seg å tenke selv.

Peder går opp på scenen foran et publikum som allerede holder på og sovne, men når Peder begynner å fortelle om de døde som vender tilbake våkner publikummet fort opp i latter. Peder spør om det ikke er noen som er kjent med fenomenet og om det finnes noe empiri på det. Frank kommer opp på scenen og takker Peder for en god latter etter en lang dag og at lunsj blir servert i kafeen på andre siden av gangen. Alle reiser seg og går ut og Frank trekker Peder til side og skjeller ham ut og lurert på hva problemet til Peder er. Forstår ikke Peder at Frank prøver på noe stort? Peder sier han ikke tror Frank prøver på noe annet enn å tjene mest mulig penger, noe Frank blir dypt fornærmet av. Frank truer Peder med at hvis han ikke gir fra seg begravellesbyrået sitt kommer han til å ta i bruk hardere virkemidler, Peder kan selge det her og nå ellers skal Frank sørge for at han taper alt. Peder sier han gjerne skulle solgt det, men at han har et oppdrag i vitenskapens navn i å finne ut av hva som skjer. Frank etterlater Peder med en siste advarsel om at dette ikke er siste gangen de møtes.

Peder, Paula og Absalom samles i kantinen for å spise lunsj og diskuterer Frank og planene hans. Paula er litt nervøs mens Absalom siterer alle reglene i håndboken om hvorfor akkurat det Peder nettopp gjorde var en dårlig ide. Peder sier at de kan alle roe seg. All vitenskap er blasfemi når den er ny, men at med riktig bevis kan Peder sørge for å forklare fenomenet på en vitenskapelig måte slik at mennesker sin tåpelige trang til å forklare alt som overnaturlig ikke tar over og skaper hystera. Så lenge han har sitt gode rykte i akademia og bevisene hans er vanntette må det bli akseptert. En dame bakerst i kafeteriaen slår på en TV og viser en youtube video av Peder som snakker om feigder og reanimerte døde mennesker. Hele kafeteriaen bryter ut i latter og Paula tar opp en smarttelefon og ser at videoen trender på sosiale medier. En video ved navnet «Spøkelses-Tvillingene autotune» er nummer en på youtube Norge og har et bilde av Paula og Peder. Videoen av Peder sin tale og Paula sin «Bevis Det!» flause er klippet sammen til en fengende autotune sang. Frank smiler hoven til Peder og hever et glass appelsinjuice i en skål.

EPISODE 8: PARANORMALIA

Vi starter med introen til *Bevis Det!* hvor Arvo Jussi forteller om hvordan han alltid drømte at spøkelser, vampyrer og zombier fantes på ekte da han var liten og hvor mye han trodde på det til faren hans forklarte at alle «spøkelsene» han så eller hørte hadde en logisk forklaring. Og at han siden da har vært besatt på å avsløre bedragere som prøver å lure folk til å tro at spøkelser finnes på ekte. Arvo viser klipp av Peder sin tale på begravellesindustri konferansen hvor han hevder å kunne vekke døde mennesker til livet. Arvo sier at dette er broren til Paula som han avslørte tidligere og at han nå også skal avsløre Peder.

Vi ser klipp av Arvo som følger etter Peder og Absalom på vei inn i likbilen med en tredjeperson som er dekket under et tykt sjal. De skynder seg inn i bilen og sier ingen kommentar, fulgt av flere scener hvor Arvo prøver å få tak i dem, men hver gang sier Peder nei og hver gang viser han preg av å ha gått gjennom en ildprøve. En andpusten Peder blir sett i forskjellige scener med ting som en øks, tau og pepperspray mens han er dekket i diverse ting som gjørme, sot og blod før Peder tilslutt roper til Arvo at han kan pelle seg vekk.

Arvo forteller til kameraet at han var skuffet, men at han ikke gir opp enda. Han forteller at han har en plan til å bryte seg inn i begravellesbyrået for å finne ut av hva som skjer der. Arvo tar på seg en hjelm med lys og flere go-pro kamera som filmer han i forskjellige vinkler, samt et lite videokamera. Arvo forteller at om alt går som det skal vil det komme en ny episode på mandag hvor «spøkelses-tvillingene» skal avsløres en gang for alle.

Resten av episoden blir vist gjennom Arvo sine kameraer. Arvo står utenfor Olsen & Son begravellesbyrå og snakker med en hysterisk kvinne som insisterer på å få vite hvor sønnen hennes er. Peder ber henne komme med ham og sammen med Absalom hjelper de kvinnen inn i en likbil og kjører vekk. Arvo kommenterer på hvor crazy det er og retter kameraet mot ansiktet og sier at han nå skal bryte seg inn et vindu i bakgården. Vi følger med Arvo mens han klumsete tar seg inn gjennom et halvåpent og trangt vindu. Han klatrer ned i et toalett og går ut i gangen. Arvo åpner en dør som leder til ingen steder og går inn. Han kommer ut i en helt annen dør i gangen og forsøker en gang til og kommer tilbake inn på toalettet hvor han startet. Arvo kommenterer hele tiden på alt som skjer. Han går inn i gangen igjen og åpner døren til likrommet hvor det ligger en død mann. Han går inn og begynner å se gjennom skuffer og skap når liket reiser seg opp bak ham og sier hei. Arvo får panikk og løper ut døren.

Arvo gjemmer seg inne i et bøttekott når han hører at Absalom og Peder er tilbake, de diskuterer hvor vanskelig det var å bli kvitt damen og går inn i likrommet. Arvo lister seg forsiktig ut og filmer gjennom en halvåpen dør. Feigden ligger på bordet og rundt står Peder og Absalom som har på seg medisinske drakter og masker, Absalom holder et brett med medisinsk utstyr til Peder som plukker opp en sag. Peder begynner å sage armen til feigden og spør om han kan føle noe, feigden svarer nei og spør hvem den andre mannen var, Absalom snur seg brått rett mot Arvo. Arvo får panikk og løper inn trapperommet. Trapperommet er fullt av M.C. Escher type trapper som leder i alle retninger og ingen retninger samtidig. Arvo løper dypere og dypere ned i håp om å finne en utgang. Trykke trerøtter begynner i økende grad å omkranse trappene jo lengre ned han kommer. Tilslutt kommer en panikkfull Arvo til en siste dør som leder til en mørk grotte. Arvo går nervøst inn til midten av rommet hvor det står en brønn, hugget ut av selve berget, fylt med svart vann. Arvo hører noe bak seg og snur seg forskrekket mot en skyggekledd kvinneskikkelse med røde øyne og horn som står bak ham. Arvo får panikk og faller baklengs inn i den mørke vannet og forsvinner. Kameraet ligger igjen på bakken og Skuld kommer ut av skyggen og pukker det opp.

EPISODE 9: SKULD

Kvinnen som i forrige episode krevde å få vite hvor sønnen var begravd ligger gråtende over graven til Trym Pilkvist. Det er Donna Pilkvist som sørger for sønnen sin. Mens hun hikster og hulker begynner jorden under henne å bevege seg. Donna skvetter først til da en hånd strekker seg opp av jorden, men når hun hører grynting i en velkjent stemme roper hun etter Trym og begynner å grave desperat ned i jorden til Trym sin overkropp er fri. Donna kaster seg rundt Trym i en klem uten å legge merke til hvor bleke øynene hans er. Trym klemmer tilbake, men hardere. Donna kommer seg ikke løs og Trym tygger fast i henne med skarpe tenner og river av et stort kjøttstykke i nakken. Donna skriker, men til ingen nytte.

Peder og Absalom pakker en nylig bortgått feigd, minus en arm, opp i en kiste når de hører tunge fotskritt som får hele huset til å riste. De er i likhuset i kjelleren, men ristingen og lyden kommer nedenifra. Peder spør Absalom om det står noe om dette i håndboken, men Absalom rister på hodet. De beveger seg sakte ut i gangen. Sakte åpner døren til trapperommet seg og fyller gangen med sort røyk. Ut av røyken kommer en ung kvinne med langt, tizianrødt hår som strekker seg ned til livet med intrikate fletter som fremhever et par geitehorn som stikker ut av hodet. Røyken falmer og gangen blir som før. Hun presenterer seg

selv som Skuld, den tredje Norne, ridende valkyrje, skjebnebringer og verdensferder. Hun krever å snakke med feigd-føljaren. Peder sier at det er han som er begravelsesagenten, hvis det var det hun mente. Skuld skjeller ut Peder og sier at han har satt hele Midgard i fare med sin urokkelige dumskap. Peder prøver å forklare at han har prøvd å se på oppgaven med vitenskapelig øyne, men Skuld er ikke interessert i å høre på ham. Peder har bragt en pest til Midgard fra dypt i den niende verden, dypest i Helheim i Niflheim hvor døde menn vandrer i evig frost og tåke og kroppsløse hamferd reiser mellom verdener for å samle treller til Hel. På Midgard er hamferdene harmløse uten krefter til å røre noe, men en feigd skaper en rift som en hamferd kan hoppe inn i. I over to tusen år har begravelsesagenten i Øvregaten der Yggdrasil stod hjulpet feigder over til den andre siden for å forhindre nettopp dette. Om en hamferd først har reist seg på Midgard vil det bli nesten umulig å stanse da de. Vanligvis er det bare døde som står mellom to verdener som blir til en feigd, men hamferd har en gift som kan skape en ny feig med så lite som et eneste bitt. Hamferd er mestere over døden og kan reise aptrgongu-maðr, *de fredløse*, tankeløse slaver laget av kroppen til døde mennesker og dyr som ikke har noe annet valg en adlyde de underjordiske. Hvis ikke Peder kan finne hamferden før den har spredt sin pest vil hele Midgard falle til Helheim, menneskeheten vil bli slaver av Hel og kun det døde vil blomstre på jorden.

Peder sier han har begravd alle de døde som har kommet dit, men Skuld ler og sier at jord ikke kan holde en hamferd da underjorden er hvor de kommer fra. Kun ild kan skille en hamferd fra sin fysiske form. Hun krevet at Peder viser henne hvor han begravde dem. Peder spør om hun ikke er noen som Foreningen for Avdødes Ærverdighet i Norden har sendt for å gjøre mere skadet på ryktet hans. Skuld reiser hendene sine og en flokk av ravner sirkulerer plutselig Peder før de lander i hendene til Skuld og forvandles om til et sverd og et skjold. Skuld reiser sverdet mot Peder og krever på ny at han tar dem med til stedet hvor feigdene begravnes. Peder foreslår at hun kanskje skifter antrekk så de ikke vekker oppmerksomhet. Paula kommer over med klær til Skuld, Peder forklarer hva som skjær og ber Paula passe på begravellesbyrået mens de er ute. Skuld tar på seg en hettegenser, en topplue over horna og dongeribukser. Hun virker veldig interessert i hvordan verden har forandret seg på de over totusen årene hun har sovet.

Peder, Absalom og Skuld ankommer Storetveit kirkegård og finner graven til Bjarne Kåre Forland og Wilhelmine Haartvik. Skuld sier at ingen av dem er hamferdet, Bjarne har reist til Helheim og Wilhelmine til Muspelheim. Peder sier at moren hans er gravlagt på denne kirkegården og spør om Skuld kan si hvilken verden hun har reist til. De finner graven, men Skuld sier at her ligger det ingen. Peder sier det ikke kan stemme, men Skuld insisterer

på at graven er tom. De reiser til stedet hvor de gravla Trym, men politi og åstedsgranskere har stengt av området og sier at det foregår en etterforskning. Peder lurte på hva som har skjedd, men politiet vil ikke gi mer informasjon så tidlig i etterforskningen. En sitter i en ambulanse og Peder går bort til ham og spør om han vet noe. Mannen forteller at han gikk tur i skogen da han fant et lik. Peder spør om det var en ung mann, men mannen forteller at det så ut som en kvinne, det som var igjen av henne i alle fall. Det så nesten ut som om noen hadde spist av henne. Skuld nikker ivrig, det er her hamferdet har vært. Etter de har fått fysisk form er de sultne og må spise for å styrke seg.

Trym, eller hamferden som bor i Trym sin kropp går haltende nedover Øvregaten, han er enda ikke helt vandt med å ha fysisk form. Han stopper opp ved Olsen og Son Begravelsesbyrå og ser inn vinduet hvor Paula lager seg en kopp te.

Peder får en telefon fra Paula som skriker og forteller at Trym har vendt tilbake, Peder ber henne gjemme seg og vente til de kommer.

EPISODE 10: APOKALYPSE NÅ?

Det skumrer i Bergen og Frank Voll holder på å låse opp bilen sin etter en lang arbeidsdag når han ser Peder, Absalom og Skuld kjøre i vill fart nedover veien i en likbil. Frank bestemmer seg for å følge etter dem for å se hva som skjer. De stanser utenfor Olsen & Son begravelsesbyrå og alle tre løper inn. Frank parkerer bilen litt lengre fra og følger med på at de går inn, Trym løper forbi ham med blodige klær og blod i ansiktet og stirrer direkte på Frank før han går inn i et smug bak en rekke av hvite trehus. Frank går ut av bilen og inn inngangen til Olsen & Son. Frank går inn i foajeen og ser hånede rundt på den gammeldagse dekoren da han hører ville lyder i kjelleren. Frank går ned og hører stemmer som krangler, han beveger seg lengre ned og kommer inn i gangen. Fra en åpen dør kan han høre snakk om hamferder og jordens undergang. Paula forteller at Trym var der, men at han ikke kom seg inn og hun vet ikke hvor han er nå. En blodig hånd griper skulderen til Frank og Frank griper den tilbake i imponerende kampånd slår han ned Trym som faller til bakken. Peder, Skuld, Absalom og Paula kommer ut og ser Frank stå over Trym. Frank snur seg forfjanset mot de andre og sier han ikke mente å skade ham, men at han snek seg opp på ham, det var bare en refleks. Skuld kommer mot ham og sier at ingenting han kan gjøre kan skade Trym da han er tatt over av en underjordisk. Nå er kroppen myk og bærer fremdeles prek av sin forrige menneskelige eier, men desto lengre hamferden har kontroll jo sterkere vil kroppen bli. De må

brenne han så raskt som mulig. Trym griper fast i benet til Frank og drar han ned på gulvet, denne gangen har Trym overtaket og skraper over Frank som gjør alt han kan for å beskytte seg. Denne gangen kommer Skuld til og river Trym av Frank. De to har en liten slåsskamp hvor Skuld som Valkyrien hun er trekker opp et sverd tilsynelatende av løse luften og slår ned Trym, som like etter reiser seg igjen og løper mot døren. Før Trym er ute roper han at feigd-følgjeren skal utryddes en gang for alle og en hær av hamferder vil ta over Midgard. Skuld hjelper Frank på bena og spør om han ble bitt. Frank sier han ikke tror det og spør hva det var. Skuld sier det var en hamferd og hevder at Trym vil skape flere hamferder og fredløse før han returnerer for å angripe dem på nytt. De må få tak i ham først og finne en måte å tenne ild på ham. Peder sier de har en gammel kremasjonsovn de kan tenne i, hvis de bare kan lokke Trym tilbake kan de brenne ham opp. Peder sier han og Skuld vil gå ut for å finne Trym, Frank som er kjent med kremering får i oppdrag å gjøre klar kremasjonsovnen sammen med Absalom. Paula spør hva hun kan gjøre, men Peder ber henne hjemme seg et sted som er trygt og gjemme seg der. Hun sier hun kan hjelpe, det var tross alt hun som tok Trym ned sist gang, men Peder sier nok en gang at det bare var en tilfeldighet og ber henne ligge lavt til han er tilbake. Når Peder og Skuld går ut døren våkner den døde kråken som Peder hadde eksperimentert på med hvite øyne. Kråken klarer akkurat å komme seg ut før døren lukkes igjen etter Peder og Skuld.

Peder lurar på hvordan de skal finne ham og Skuld sier at siden hamferder kommer fra Niflheim som er skapt av frost og røyk legger hamferd gjerne fra seg spor av rim og frost, de må bare følge sporene. De finner spor av frost som leder ned mot Bergen sentrum og følger dem. Skuld er fascinert av hvordan lysene skinner opp byen og lurar på hva slags flamme det er laget av. Peder forklarer at det ikke er flamme, det er elektrisitet og Skuld vil gjerne vite mer om alt det nye og fantastiske.

Mens Frank og Absalom er opptatte med å tenne i kremasjonsovnen sitter Paula i gangen og ser frustrert i taket når hun hører lyder fra likhuset og går inn. Noen banker fra en av skuffene i likhuset. Paula åpner det og ser sin egen mor ligge der og smile til henne. Paula bryter ut i glede og gir henne en klem, men Siv responderer ikke. Siv reiser seg stille og rolig opp og går ut av rommet, Paula følger etter mens hun roper etter moren. Kaninen og padden Peder eksperimenterte på følger også etter mens Siv og Paula går opp og ut på gaten. Siv går monotont med blankt blick og helt hvite øyne. Uansett hva Paula gjør får hun ikke kontakt med henne. Samtidig har Peder og Skuld fulgt sporene inn i Mariakirken hvor Trym står og smiler til dem. Han reiser hendene sine og ber alle aptrgøngu-maðr komme til ham og tjene ham. Vi hører stønning og skraping fra under jorden. Trym blir irritert og ber dem igjen om å

reise seg. Stønningen blir bare høyere. Trym spør hvilken kraft som holder igjen hans hær av fredløse. Peder påpeker at alle de gravlagte er låst inne i kister. Trym blir frustrert og spør om det er ingen som kan komme for å tjene ham av menneske eller fe. Døde rotter, fugler og katter er det eneste som kommer til dem. Trym spør om det ikke er flere når Siv stønner bak dem. Peder snur seg forskrekket og ser sin egen mor sammen med Paula bak seg. Trym ber hæren sin angripe fegd-følgjeren. Siv, sammen med de døde dyrene går til angrep på Peder som desperat prøver og sloss dem av seg sammen med Skuld. Paula ber dem ikke skade moren deres, men Peder sier at det ikke lenger er Siv, det er en fredløs. Paula klarer til slutt å få motet til seg og bruker en gravstein til å slå henne ned i bakken. Samtidig Skuld fått overtaket på Trym. Peder spør hva de skal gjøre, de kan ikke drepe ham uten ild. Nei, sier Skuld, men de kan dele ham. Hun trekker sverdet sitt og kutter av hodet, armene og bena. Alle kroppsdelene til Trym forsøker å bite, sparke og gripe dem mens de bærer ham til kremasjonsovnene hvor Frank og Absalom har gjort det klart og de brenner ham opp sammen med Siv. Etter arbeidet går Frank og sier han har en del å tenke på. Peder spør Skuld om hun kommer til å legge seg til å sove igjen nå som hamferden er vekke, men Skuld sier hun vil være her litt lengre for og utforske denne nye verden.

Episoden avsluttes med Frank som sitter seg inn i bilen sin og justerer speilet før han legger merke til at han blør litt i nakken. Han løfter bort skjortekragen og ser et tydelig bitemerke i halsen. Frank Voll smiler fornøyd og kjører vekk.

OM SERIEN

Begravelsesagentens Haandbok følger i fotstegene til serier og filmer som *What We Do in The Shaddows*, *Trolljegeren*, *Tucker and Dale vs Evil*, *Come to Daddy*, *Shaun of The Dead* og *Garth Merengis Darekplace*. Den blander satirisk situasjonshumor med elementer av skrekk og fantasi. Norrøn mytologi og norsk folketro er en sentral del av de overnaturlige elementene og det magiske universet i serien. Men dette er ikke Tor med hammeren eller troll og nisser. Denne serien går langt dypere inn i de mørkeste krokene av norske sagn og myter.

UNIVERS

Tre norner sitter under Yggdrasil treet. Urd, *det som var*, spinner livstråden til hvert et menneske. Verdande, *det som er*, skriver ned alle hendelser i et menneskets liv. Til sist kommer Skuld, den yngste, som sitter på en gren over Urd og Verdande. Skuld er gjelden alle mennesker sitter igjen med den dagen de dør. Skuld klipper tråden Urd spinner og krysser av det som Verdande har skrevet ned. På slutten av livet ser Skuld over livsgjelden til alle mennesker og bestemmer hvilken vei sjelen skal ta. Under forrige Ragnarok knakk grenen som skuld satt på og både grenen og Skuld ble begravd der Yggdrasil engang stod. Dette skapte en kirkegårdsjord med en helt spesiell kraft og et begravellesbyrå ble reist over denne jorden for å benytte seg av denne kraften. Dette er for lengst glemt av menneskeheten som bygget over disse hellige stedene og der Yggdrasil stod er i dag en travel handlegate i Bergen.

Men selv om Skuld falt er ikke hennes oppgave avsluttet. Hun teller fortsatt alle livshendelsene og krever fremdeles sin gjeld. Dessverre for et lite antall døde går ikke tallene helt opp. Disse få utvalgte blir sendt til Olsen & Son Begravelsesbyrå for en siste sjanse til å gjøre opp for seg. Her blir de gjenanimert i tre dager. På disse tre dagene har de mulighet til å betale ned gjelden de har igjen på jorden. Bare ved å betale denne gjelden kan de gå videre til den andre siden. Hvis gjelden ikke betales i tide er det begravelsesagenten sitt ansvar å brenne opp liket for å skille sjelen fra kroppen. Konsekvensene om dette skulle feile er betydelige. Sjelen vil da råtne vekk og den animerte skrotten blir tatt over av en hamferd. En hamferd kan ikke drepes ved slag, drukning, stikk eller hugg, ild er det eneste som tar livet av dem. De har også tussebitt og alt som skal til er et lite bitt for å skape et nytt hamferd.

Det eneste som står mellom verden slik vi kjenner den og en altoppslukende zombie apokalypse er altså begravelsesagenten i Øvregaten 34 i Bergen.

FEIGD

En feigd er en avdød som enda ikke har gått videre. Hvis en feigd ikke går over til den andre siden innen tre dager råtner sjelen og skrotten blir en hamskrott. Man blir et skall som en Hamferd kan hoppe inn i og ta over. Bare fjerne minner av personen som levde i kroppen før blir bevart.

HAMFERD

En Hamferd er en underjordisk demonisk skapning. De kan ikke eksistere utenfor underjorden og trenger en tom hamskrott for å kunne bevege seg fritt. Hamløpere er tjenere av Hel og alt det onde og ønsker å ta over verden for å sette igang en ny ragnarökk.

APTRANGU-MADHR/ DE HVILELØSE

Aptrangu-mådhr er bedre kjent som de hvileløse. Dette er dyr og mennesker under kontroll av en hamferd. Disse skapningene har kun en vilje, å adlyde sin mester.

BEGRAVELSESAGENTENS HAANDBOK

PILOT Del 1&2

av

Thea Svensson

PILOT DEL 1.

EXT. KØBENHAVN MEDISINSKE UNIVERSITET. DAG

Solen skinner på en stor rød mursteinsbygning. Studenter går i grupper inn og ut av universitetet. Et stort skilt viser "KØBENHAVN UNIVERSITET MEDICINSK FAKULTET"

INT. OBDUKSJONSROM. DAG

Metalliske benker, alle med tilhørende vask, står på rad nedover rommet. Skap og benker fulle av diverse medisinsk utstyr dekker veggene.

Ved en av disse benkene omkranser en liten gruppe studenter PEDER OLSEN (37), en hengslete mann med mørkt, rufsete hår. Alle har på seg heldekkende hvite frakker og plasthansker. Studentene holder klare notatbøker og følger med på Peder mens han plukker opp en skalpell fra et sølvblank brett fult av kirurgiske instrumenter. På benken ligger en nylig avdød kvinne.

PEDER

Å være, eller ikke være? Dette er, som Hamlet sa, spørsmålet. Det evige spørsmålet som filosofi og religion har forsøkt å svare på siden menneskets morgen. Hva er det som skiller de levende fra de døde? Og når presist er det vi krysser over denne grensen?

Peder legger skalpellen på brystkassen til den avdøde kvinnen og skjærer en klassisk Y formasjon ned mot magen.

PEDER (CONT'D)

Som menn og kvinner av vitenskap må dere også stille dere disse spørsmålene. Men i motsetning til filosofi og religion, som fantaserer seg fram til svar, skal dere kun forholde dere til virkeligheten. Til rene, objektive fakta som følger naturens klare regler.

Studentene noterer ivrig ned mens Peder bytter ut skalpellen med en saks som han bruker til å klippe opp langs snittet og åpner opp brystkassen og magen.

PEDER (CONT'D)

Studien av autopsi er studien av å lese de fysiske tegn et menneske etterlater seg etter sin død. De døde kommer ikke tilbake i form av spøkelser eller ånder, men det betyr ikke at de ikke har noe å fortelle oss.

Blod renner ut av huden langs snittet, Peder løfter opp huden og viser den fram til studentene som lener seg framover for å se.

PEDER (CONT'D)

Følg med på hvordan det fremdeles renner blod fra såret. Denne kvinnen har allerede vært død i et par dager og blodsirkulasjonen skulle for lengst være stoppet. I gamle dager ville man tenkt at dette var resultat av hekseri eller andre overnaturlige fenomener. Men, som moderne mennesker utdannet med vitenskapelig forståelse, hvilke konklusjoner kan vi trekke av dette?

En student LILLIAN (21) rekker opp hånden.

PEDER (CONT'D)

Ja, Lillian?

LILLIAN

Blod fra sår er ikke ualmindeligt ved drukning.

PEDER

Riktig. Hvis noe sørger for økt press i blodet vil dette presset bli bevart fra det øyeblikket personen dør. Det er kun de levende som opplever at kroppen forandrer seg. For oss leges sår, blodtrykk økes og minskes, hår og negler vokser, og så videre. Den eneste forandring menneskekroppen går gjennom etter døden er dekomposisjon, all annen forandring er en illusjon skapt av våre menneskelige fordommer.

INT. OBDUKSJONSROM. DAG

Klassen er over, studentene henger fra seg frakken og pakker sammen tingene sine og går ut. Peder vasker hendene når ANNA (48), en middelaldrende kvinne med briller, strikkegenser og et nøkkelkort hengende rundt halsen, kommer bort til Peder.

ANNA

Undskyld at forstyrre dig Peder, men end man har ringet til dig flere ganger nu. Jeg sagde, at du hadde travlt med at undervise, men han sagde at det var viktig.

PEDER

Sa han hvem det var?

Peder henger fra seg frakken og viser en nystrøken sort dress under før han følger etter Anna ut døren.

INT. GANG, UNIVERSITET. DAG

Peder følger etter Anna ned en gang full av studenter som går til og fra.

ANNA

Han sagde, at han var en advokat, der representerte din far.

PEDER

Min far? Jeg har ikke snakket med ham på flere år.

INT. PEDER SITT KONTOR. DAG

Anna og Peder kommer inn på Peder sitt kontor. Et lite kontor med en pult som drukner i papirer og bøker, en bokhylle full av medisinske lærebøker, en plakat som illustrerer menneskelig anatomi og en telefon som lyser opp under "incoming calls."

ANNA

Jeg bad ham vende, mens jeg gik for at se om du var færdig med at undervise.

PEDER

Takk skal du ha Anna.

ANNA

Naturligvis ikke noget problem.

Anna går ut av kontoret, Peder setter seg ned i stolen og løfter opp telefonrøret.

PEDER

Hallo, dette er Peder Olsen.

En mann som snakker med beste pen-bergensk svarer på andre linjen.

ADVOKAT (O.C)

Peder, endelig fikk jeg tak i deg.
Mitt navn er Herman Janzen fra
advokatfirmaet Janzen og Fortum.
Jeg må dessverre meddele at din far
døde i går ettermiddag.

Peder trekker pusten dypt.

PEDER

Er han død? Hva skjedde?

ADVOKAT (O.C.)

Han kollapset på vei til en
begravelse onsdag morgen og døde av
et hjerteinfarkt på sykehuset et par
timer senere. Jeg kondolerer så mye.
Hvor raskt kan du komme til Bergen?

Peder blar raskt gjennom en kalender som ligger på pulten.

PEDER

Jeg har egentlig fult opp med
undervisning, men jeg kan kanskje
rekke det fredag morgen.

ADVOKAT (O.C.)

Passer det før lunsj? Du forstår
han etterlot et litt uortodokst
testamente.

PEDER

Ja, det kan gå. Uortodokst, hva
mener du?

ADVOKAT (O.C.)

Det står i testamentet du må være der
i person før jeg kan lese det opp
dessverre.

PEDER

Bare meg? Hva med Paula?

ADVOKAT (O.C.)

Vel, hun er nevnt i testamentet. Men jeg eg har ikke klart å komme i kontakt med henne.

PEDER

Jeg ser, hun skiftet navn nylig så det er nok derfor. Jeg skal ringe henne med en gang.

ADVOKAT (O.C.)

Flott, da ser jeg deg på fredag.

Peder legger på telefonen og slår inn et nytt nummer. Det ringer men ingen svarer.

PEDER

Kom igjen Paula, svar for pokker.

INT. TV STUDIO. DAG

På en stor rund scene omkranset av rader med publikum står en sofagruppe rundt et lite bord. Logoen til *ÅNDEHVISKEREN* lyser opp bakgrunnen.

En *KJENNINGSMELODI* til et TV program begynner å spille og et publikum av middelaldrende kvinner reiser seg opp i vill applaus. En *MANNSTEMME* tilhørende *RAYMOND SANDOVAL* (28) kommer over musikken.

RAYMOND

Velkommen til *ÅNDEHVISKEREN*, gi en stor applaus til vår vert Astra Avanti.

Applausen øker når *PAULA OLSEN* (37) løper ut på scenen i en lang, formløs kjole i lilla fløyel. Det korte askeblonde håret står stritt rundt hodet hennes, fjeset er sminket med blå øyeskygge og rød leppestift. Lyden av klirrende metall fyller rommet hver gang hun beveger på de tungt utsmykkede armene sine. Paula smiler bredt og vifter med armene for å få publikum til å sette seg igjen.

PAULA

Tusen takk! Tusen takk! Velkommen til *Åndehviskeren*! Vi har et fantastisk program til dere i dag! Norges mest kjente doktor i homeopati kommer, det samme gjør astrolog Madam Celest. Men først skal vi treffe en av de mange åndene som er med oss her i dag!

Paula beveger seg mot publikum og lukker øynene mens hun føler med hendene ut i luften.

PAULA (CONT'D)

Jeg kjenner at det er noen her som har mistet noen kjær til seg. En bestefar kanskje, eller onkel. En eldre mann som betød mye for de, kanskje en far. Navnet begynner på B... jeg føler en B. Er det noen som har mistet en eldre mann med et navn som har noe med B i seg?

Et par forsiktige hender løftes opp blant publikummet, men Paula ser ikke fornøyd ut med responsen.

PAULA (CONT'D)

Det kan også være en D? Eller kanskje en P? Denne mannen likte å fiske.

En middelaldrende kvinne (MARGRET, 50) helt fremme blant publikum kaster hånden ivrig opp. Paula trekker henne fram til scenen.

PAULA (CONT'D)

Og hvem er så du da?

Margret er på gråten og griper fast i hendene til Paula.

MARGRET

Margret Stenberg. Min bestefar het David og han elsket og fiske.

Paula smiler fornøyd og leder Margret bort til sofagruppen på scenen hvor de setter seg ned.

PAULA

Jeg skal si deg det Margret at David er med oss her i dag.

Publikummet bryter ut i stor applaus. En ASSISTENT kommer bort til Paula og gir henne en eske med tørkepapir. Paula trekker opp et par papirer og gir de til en gråtkvalt Margret.

PAULA (CONT'D)

Er det noe du har lyst til å spørre din bestefar om så har du sjansen nå Margret.

Publikum bryter ut i ny applaus mens Margret prøver å ta seg sammen nok til å si noe.

MARGRET

Jeg ... Jeg ville bare vite om han har det bra.

Margret begynner på ny å gråte.

PAULA

Jeg hører han si noe ... han sier ...

Paula masserer fingrene på tinningen og ser ut til å konsentrere seg voldsomt.

PAULA (CONT'D)

Han sier at han har det helt fint. Han fisker i himmelen og det er alltid torsk på kroken når han fisker.

MARGRET

Ikke laksefiske?

Paula masserer enda hardere.

PAULA

Jo, laksefiske også. Men han fisket så mye laks at han trengte en forandring.

På ny bryter salen ut i applaus.

INT. KONTROLLROM. DAG

I et trangt kontrollrom står Raymond med headset på hode og nettbrett i hånden mens han dirigerer to teknikere, en mann i en x-files t-skjorte (TEKNIKER 1, 39) og en kvinne (TEKNIKER 2, 30) med flere piercinger og tatoveringer.

Raymond, en slank ung mann kledd i ultra-moteriktige klær, med stylet frisyre og et hint av eyeliner, følger intenst med på de mange TV-skjermene som viser alt som skjer på scenen.

RAYMOND

Nærbilde på kamera fire.

Raymond blar nedover nettbrettet og ser gjennom en detaljert profil av Margret Stenberg, og stopper opp over informasjon om en barndoms hund. Raymond snakker inn til en mikrofon på headsettet.

RAYMOND (CONT'D)

Spør om Bamse, en labrador hun fikk i bursdagsgave av bestefaren når hun fylte åtte.

INT. TV STUDIO. DAG

Paula trykker hardt mot tinningen og konsentrerer seg, før hun dramatisk "kommer tilbake".

PAULA

Jeg hører David si noe nå, han sier
noe om ... Bamse? Kan det stemme.
Betyr det navnet noe for deg?
Bamse?

Margret brister på ny ut i gråt og får et par tørkepapirtil av Paula.

MARGRET

Det var hunden min. Bestefar gav
han til meg til bursdagen min.

Et "awww" sprer seg blant publikum.

PAULA

Han forteller meg om Bamse, han
sier at du og Bamse var
bestevenner.

Margret nikker og tørker vekk tårene.

MARGRET

Han fulgte etter meg over alt.

Paula smiler varmt og klapper Margret på ryggen.

PAULA

Bestefaren din vil at du skal vite at
han passer på deg fra den andre siden,
han er alltid med deg og han er så
veldig glad i deg.

MARGRET

Tusen takk!

Margret kaster armene rundt Paula i en stor klem. Paula klemmer henne hardt tilbake før hun bryter løs, reiser seg opp og hjelper Margret på beina.

PAULA

Gi en stor applaus for Margret
Stenberg.

Applausen fyller rommet mens Margret går tilbake til publikummet. Stemmen til Raymond kommer inn i en øreplugg til Paula.

RAYMOND (O.C.)

Kamera to.

Paula snur seg mot kamera 2 som beveger seg sakte nærmere henne.

PAULA

Etter pausen kommer Andre Hellestad for å snakke om den nye boken sin "Slank med Homeopati", så følg med dette vil du ikke gå glipp av!

INT. KONTROLLROM. DAG

Raymond snakker inn til headsettet.

RAYMOND

Fem minutter folkens. Jeg trenger scenen klar til Hellestad nå!

Raymond går ut av kontrollrommet.

INT. BAK SCENEN. DAG

Raymond kommer inn bak scenen og møter Paula. Teknikere, assistenter og diverse TV-crew løper fram og tilbake for å gjøre klar til neste gjest. Raymond kaster opp armene når han ser Paula og kysser henne på kinnet.

RAYMOND

Det var supert Paula, helt supert.

PAULA

Astra! Ikke kall meg Paula her.

RAYMOND

Beklager, selvsagt. Hellestad lurte på om han også kunne snakke om den nye podcasten han har ute nå.

Paula rister på hodet.

PAULA

Dette er så typisk han altså, vi har ikke tid til det!

Raymond nikker ivrig.

RAYMOND

Det var det jeg sa, men han insisterte på at jeg spurte deg.

PAULA

Han kan ikke komme med sånt i siste liten hver gang han er på.

RAYMOND

Ikke sant! Også ringte broren din, han sa det var viktig. Han sa du måtte ringe han opp igjen med en gang.

Raymond gir Paula en smarttelefon.

PAULA

Ringte Peder?

Raymond holder seg til headsettet over øret.

RAYMOND

Jeg må løpe, fire minutter ok!

Paula ser på telefonen, det er 20 tapte anrop og en voicemail. Paula trykker på voicemailen.

PEDER (O.C.)

Hei Paula. Jeg har prøvd å ringe deg flere ganger nå, jeg går utifra at du er opptatt med det spøkelse programmet ditt eller hva det var. Pappa er død. Han døde i går ettermiddag. Jeg kommer til Bergen imorgen. Vi må planlegge begravelsen og alt det. Fint om du ringer meg opp igjen med en gang.

Raymond kommer tilbake, Paula ser sjokkert på ham.

RAYMOND

Går det fint? Hva ville han?

PAULA

Min far er død.

Raymond gir henne en klem.

RAYMOND

Jeg er så lei meg!

Paula tørker vekk en tåre. Raymond ser på klokken.

RAYMOND (CONT'D)

Et minutt! Jeg trenger deg ut på scenen!

Raymond dytter Paula lett mot scenen.

RAYMOND (CONT'D)

Vi kan sørge etterpå.

EXT. BERGEN FLYPLASS. DAG.

Regnet står sidelengs når Peder kommer ut av Bergen flyplass. Han holder jakken over hodet for å unngå regnet mens han triller han en liten koffert bak seg. Når han kommer ut til parkeringsplassen stopper han opp og ser på det store "BERGEN?" skiltet.

Et BILHORN tuter høyt. Peder snur seg og ser Paula sitte i en lilla tesla og vinke til ham. Han skynder seg bort til bilen, kaster inn kofferten og setter seg inn.

INT. TESLA. DAG

Paula kjører ut av parkeringsplassen og ned motorveien.

PEDER

Herregud for et drittvær.

PAULA

Velkommen tilbake til Bergen. Vil du legge fra deg kofferten og sånt først eller?

PEDER

Nei, kjør rett til advokaten. Jeg sa vi kunne være der før klokken elleve.

PAULA

Du kunne jo forhørt deg med meg før du avtalte, jeg måtte kansellere en seanse.

PEDER

Og jeg måtte kansellere en undervisningstime om noe som faktisk eksisterer.

Begge stirrer stumt på veien foran seg før Paula bryter den ubehagelige stillheten.

PAULA

Jeg kan ikke tro at Pappa er borte.

PEDER

Når snakket du med ham sist?

PAULA

Husker ikke. Det var ikke alltid så lett og få kontakt med ham.

PEDER

Han var vel opptatt av sin jobben som vanlig.

PAULA

Allikevel, skulle ønske jeg hadde forsøkt å ta kontakt med ham mer før han døde.

PEDER

Kan ikke du kontakte han fremdeles da. Jeg trodde du var et medium.

Peder smiler til Paula som rister irritert på hodet.

PAULA

Veldig morsomt. Det er ikke helt sånn det fungerer.

De kjører forbi en stor reklameplakat med Paula sitt ansikt og teksten "ÅNDEHVISKEREN, nye episoder hver søndag kl. 1800. På TV5"

PEDER

Du synes ikke det er litt kynisk av deg å utnytte mennesker i sorg.

PAULA

Jeg utnytter ingen. Jeg gir de en mulighet til å helbrede sorgen.

PEDER

Er det det du forteller deg selv for å få sove om natten.

PAULA

Ingen i familien har noengang hatt respekt for gaven min. Pappa bare lo av meg når jeg fortalt ham om det.

PEDER

Så da hadde noe til felles.

INT. ADVOKAT KONTOR. DAG

I et fornemt kontor med utsikt over Strandgaten sitter Paula og Peder i to moderne stoler ved siden av et stort kontorbord i mørkt tre.

På andre siden, i en stor lenestol i lær, sitter ADVOKAT HERMAN JANZEN (68), en velkledd eldre mann i stripete dress og rolex på armen.

ADVOKAT

Så flott at dere begge kunne komme på så kort varsel. Testamentet til deres far var relativt kort og om aldri så lite uvanlig.

Advokaten ser usikkert på Paula.

ADVOKAT (CONT'D)

Det har seg slik at, eh, deres far etterlot hele byrået inkludert eiendommen, inventaret og likbilen til deg Peder.

Paula gaper sjokkert. Peder rister irritert på hodet.

PEDER

Typisk!

PAULA

Hele byrået? Hva med meg?

ADVOKAT

Til deg etterlot han et gammelt vaffeljern fra deres bestemor.

Hun snur seg og ser surt på Peder.

PAULA

Jeg visste du var yndlings barnet. Jeg visste det!

PEDER

Jeg har virkelig ingenting med dette å gjøre!

ADVOKAT

Denne overførselen kommer med et par kriterier. Peder får kun overta byrået hvis han personlig tar for seg begravelsen.

Peder fnyser irritert.

PEDER

Dette er så manipulerende av ham! Altså jeg har ikke tid til det. Jeg har et fullt semester foran meg. En begravelse kan lett ta over en uke å planlegge.

Både Paula og Peder sitter med armene i kryss og ser sint på advokaten som kremter i viten om at han har enda mer dårlige nyheter.

ADVOKAT

Testamentet er tydelig på dette. Om du ikke tar for deg begravelsen personlig blir jeg nødt til å donere hele arven til organisasjonen "FLAT JORDSAMFUNNET i BERGEN" en gruppe som jobber for å få inn teorien om at jorden er flat på skolepensumet.

PEDER

Er du helt seriøst? Jeg gir ikke arven fra pappa til en gruppe gale fanatikere.

ADVOKAT

Det er en utvikler i Bergen som allerede har vært i kontakt om å kjøpe opp byrået. Han har tilbudt en ganske god pris, jeg kan ringe med en gang og si at du er interessert i å selge. Men det kan kun skje hvis du tar for deg begravelsen.

PEDER

Så hvis jeg tar av meg begravelsen så kan jeg selge det?

ADVOKAT

Det står ingenting om hva du kan gjøre med byrået etter at begravelsen er over.

PEDER

Så jeg må velge mellom å gi byrået til en gjeng galninger, eller ta pause fra jobben i minst en uke?

ADVOKAT

Som sagt, dette er et høyst uvanlig testamente.

Peder rister oppgitt på skuldrene.

PEDER

Ja jeg har jo ikke akkurat et valg da. Jeg godtar.

ADVOKAT

Så bra, da registrerer jeg deg som arvtaker.

Advokaten leverer over en dokumentmappe og nøkkelring tettpakket med nøkler til Peder.

ADVOKAT (CONT'D)

Her er en del skjema du må fylle ut samt alle nøklene til byrået og likbilen. Deres far ligger fortsatt på Haukeland, de kan levere ham, men ikke før på mandag.

PEDER

Vi kan hente ham med en gang, jo fortære jeg blir ferdig med dette desto bedre.

INT. TESLA. DAG

Regnet fortsetter å pøse ned mens Peder og Paula kjører gjennom Bergen sentrum. Begge stirrer surt foran seg. Denne gangen bryter Peder stillheten

PEDER

Du vet dette ikke er min feil sant? Dette er bare pappa sitt siste forsøk til å presse meg til å bli begravelsesagent.

Paula rister på hodet.

PAULA

Du var alltid favoritten. Han hadde aldri tid til meg.

PEDER

Jeg flyttet også til mamma etter skilsmissen. Jeg tilbrakte ikke mer tid med ham enn du.

PAULA

Jeg prøvde å ta kontakt med ham etter at mamma døde og alt han snakket om var hvor skuffet han var over at du ikke ville bli begravelsesagent. Han spurte aldri om jeg kanskje ville bli det.

PEDER

Vil du det da?

PAULA

Nei, men jeg hadde satt pris på å bli spurt.

INT. PARKERINGSPLASS, HAUKELAND. DAG

En stor parkeringsplass i kjelleren på Haukeland sykehus, det er relativt tomt med biler. Paula sin tesla kjører inn og parkerer ved en dør med et skilt som sier "LIKHUS" på siden. Peder og Paula går ut døren og ringer på en dørklokke.

PAULA

Jeg skjønner ikke hvorfor dette ikke kunne vente til mandag. Jeg har en lunsjavgift med en sjaman i dag, men jeg må vel kansellere den også.

PEDER

Hvis du konsentrerer skikkelig hardt kan du sikkert sende ham en telepatisk melding om at du blir sen.

PAULA

Han har telefon altså.

PEDER

Men fungerer det like bra som telepati da?

En mann (MORTEN, 40) åpner opp døren.

MORTEN

Dere er her for Olsen?

Peder nikker.

PEDER

Er han klar?

MORTEN

Klar som et egg.

Morten ruller fram et bord med et lik dekket av en sort likpose med glidelås. Peder åpner posen for å sjekke at det er riktig lik. Paula stiller seg opp bak ham og ser ned på liket av PAAL PONTUS OLSEN (70).

PAULA

Så rart å se ham slik. Det er litt horribelt.

PEDER

Det er bare naturens gang. Ingen ting å stresse over.

PAULA

Hvordan kan du være så ufølsom?

Morten gir Peder et skjema og en penn som Peder tar imot og fyller ut.

PEDER

Jeg trodde du var vandt med døden, du som er åndehviskeren og alt.

MORTEN

Så det er du som er åndehviskeren!
Jeg syntes jeg kjente deg igjen.

Paula sitt ansiktsuttrykk skifter brått til et bredt og overfladisk smil.

PAULA

Ja, det er faktisk meg!

MORTEN

Konen min og jeg elsker programmet ditt. Vi ser det sammen hver søndag. Du burde filmet en episode her på likhuset, det er masse overnaturlige ting som spøkelser og sånt her!

PAULA

Ja, det kan jeg tenke meg. En slik samling av tapte sjeler.

MORTEN

Bare i går skulle jeg balsamere en mann og mens jeg holdt på og drenere blodet er jeg sikker på at jeg så ham blinke.

PEDER

En naturlig reaksjon på minskende veske rundt øyelokket.

MORTEN

Å, jeg er ikke helt sikker, jeg har sett mange lik, men det skremte meg skikkelig.

Peder flirer lett før han signerer skjemaet og gir det tilbake til Morten.

PEDER

Jeg tror vi må komme oss videre.

MORTEN

Trenger du hjelp til å laste ham opp
i en likbil eller?

Morten ser rundt etter bil, men ser bare en liten tesla.

PEDER

Nei det er greit, jeg og Paula kan ta
ham inn i baksetet.

MORTEN

På den teslaen?

PEDER

Jeg tror ikke han kommer til å merke
forskjell.

Peder griper tak i ene enden av likposen og hincer til Paula at
hun må ta andre enden.

PAULA

Jeg er virkelig ikke helt
komfortabel med dette.

PEDER

Han biter ikke!

Paula tar motvillig tak i andre enden og sammen drar de Paal
bort til teslaen og presser ham inn bak. Peder tar på setebelte
rundt Paal og setter seg inn foran med Paula.

INT. TESLA. DAG

Paula sitter i førersetet og Peder i passasjeretet.

PEDER

Folk som han burde ikke ha ansvar for
døde mennesker, eller levende heller
for den sags skyld. For en tåpe.

Paula tar på seg setebelte og snur seg usikkert mot Paal i
baksete. Paal ligger vridd i en merkelig stilling inneklemt
mellom Peder sin koffert.

PAULA

Burde vi ikke hentet likbilen først.
Det ser så ukomfortabelt ut.

PEDER

Jeg kan garantere deg at han ikke
føler noe som helst.

INT. LIKBIL, OLSEN & SON BEGRAVELSESBYRÅ. DAG

Paula parkerer foran et hvitt nedslitt trehus i Øvregaten. På en stor blå ytterdør henger en dørklinke formet som et kvinneansikt omkranset av en barlind. Under et gammeldags skilt i messing står det "OLSEN & SON BEGRAVELSESBYRAA ANNO 1673".

PAULA

Ja, da var vi her.

PEDER

Det må være nesten tretti år siden vi
begge var her sist.

PAULA

Minst.

EXT. OLSEN & SON BEGRAVELSESBYRÅ. DAG

Peder og Paula bærer Paal ut av bilen. Flere mennesker stopper opp og ser rart på dem mens de drar Paal inn i hoveddøren.

INT. FOAJE. DAG

En liten foajé har utnyttet sin sparsommelige plass godt. Bakerst i rommet er et enkelt utvalg med kister og urner. På den ene siden av rommet er den mørke panelveggen dekket med gravkranser og annen kistedekorasjon. På den andre siden er eksempler på gravsteiner og monumenter montert pent på veggen. Midt i rommet er et lite rundt bord med en gammeldags biedermeier sofa i rød fløyel og to matchende stoler og en liten kommode. Dekoren har ikke sett forandring siden femtitallet, inkludert en hjemmetelefon med nummerskive som ligger på en heklet duk på kommoden.

Paula og Peder skynder seg ut av regnet med Paal på slep. Peder ser seg rundt.

PEDER

Det er akkurat sånn jeg husker det.
Han har ikke forandret på noe.

Peder slipper Paal så det dunker i gulvet.

PAULA

Kan du ikke være litt forsiktig?

PEDER

Som sagt så kjenner han ingen verdens ting.

PAULA

Allikevel. Hvis man skjender et lik kan sjelen komme tilbake som en poltergeist.

Peder himler med øynene.

PEDER

Da er det best om vi får han ned på likrommet pronto!

Sammen drar de Paul bort mot en trappegang.

INT. TRAPPEGANG. DAG

En bratt trapp som går både opp til andre og ned i kjelleren fyller en trang gang. Peder og Paula drar Paal ned trappene.

PEDER

Husker du når vi var liten. Vi fikk aldri gå ned i kjelleren.

Paula smiler.

PAULA

Ned til likrommet nei. Jeg husker vi pleide å sitte i trappen og se etter spøkelser.

PEDER

Husker du den gangen mamma tok oss mens vi prøvde å snike oss ned?

PAULA

Hun ble så sur, vi fikk husarrest i en uke.

INT. KJELLERGANG. DAG

En dør i enden av trappen åpner opp til en lang, hvit gang opplyst av et flimrende gult lysrør som DIRRER over. En unaturlig lang rad av identiske dører står nedover gangen. Peder slipper Paal og Paula legger ham forsiktig ned.

PEDER

Hvordan i all verden kan kjelleren
være så stor?

PAULA

Merkelig.

PEDER

Det må jo være kjelleren til minst
fem av de andre husene rundt.

PAULA

Men hvor skal vi sette pappa?

De går nedover gangen og åpner opp de forskjellige dørene. En dør åpner opp til et toalett, et annet til et overfylt arkiverings rom, en gammel kremasjonsovn og en dør som leder til ingenting. Paula stikker hodet inn i et likhus som er så kaldt at et tykt lag med frost dekker alle skapene til likoppbevaring. Peder åpner en dør til et rom fullt av merkelig trapper som går i forskjellige retninger.

PEDER

Visste du at vi hadde flere trapper?

PAULA

Nei? Er det det?

PEDER

De må lede opp til de andre husene.

Paula åpner en dør til et likrom.

PAULA

Hva med dette rommet?

INT. LIKROM. DAG

Peder og Paula står i den opplyste dørkarmen. Det er helt mørkt i det lille rommet før Peder drar i en snor og tenner en Edison-lyspære som henger løst i taket. Lyspæren svinger vagt fram og tilbake og skaper urolige skygger. Rommet er sterilt med hvite vegger og metalliske skap og benker, samt en stor vask og annet medisinsk utstyr, sag og kniver etc. Det eneste av farge i rommet kommer fra de mange kjemiske løsningene som fyller skapene, glassflasker fylt med gul og grønn veske. Midt i rommet står en obduksjons benk i metall, lik som den på universitetet, men langt mer slitt og sparsommelig.

Peder og Paula drar med seg Paal inn i rommet og legger ham opp på obduksjonsbenken.

PEDER

Dette passer jo helt supert.

Paula ser sørgelig på Paal.

PAULA

Så rart å se ham slik. Stakkars Pappa.

PEDER

Det er ikke Pappa lenger. Det er bare et lik.

PAULA

Hvordan kan du si det?

PEDER

Det er kanskje en ubehagelig sannhet, men det er slik det er. Menneskekroppen er en maskin og når batteriet er tomt slutter maskinen å fungere.

PAULA

Og du sa jeg var kynisk.

Peder ser bort på en benk ved vasken. Det ligger en stor, tung bok i mørkeblå lær. Peder går bort og plukker den opp. Boken er inngravert i gull med et symbol av et kvinneansikt likt som dørklinken utenfor. Over symbolet står det i store bokstaver også i gull "BEGRAVELSESAGENTENS HAANDBOK".

PAULA (CONT'D)

Jeg må nesten gå hvis jeg skal nå sjamanen.

Peder legger fra seg boken.

PEDER

Ja, jeg får begynne med å balsamere ham. Forhåpentligvis tar det ikke mer enn en uke å fa ham begravd.

Paula går bort til Peder, i et sekund ser det ut som at de skal gi hverandre en klem, men så blir det et håndtrykk istedenfor.

PEDER (CONT'D)

Takk for at du hjalp til med å få pappa inn hit og alt.

PAULA

Han min far også vet du.

Paula går ut døren. Peder begynner å se gjennom skuffer og skap.

Han finner fram et par plasthansker og et hvitt forkle som han knyter over den sorte dressen han har på seg. Peder går bort til vasken bak obduksjonsbenken og legger hanskene ved siden av. Han tar på vasken og stiller inn temperaturen til varm damp stiger opp. Med Paal i bakgrunnen begynner Peder på en grundig håndvask.

Langsomt og stille reiser Paal seg opp.

SLUTT PÅ PILOT DEL 1.

PILOT DEL 2.

EXT. BERGEN ÅR 68 F.V.T. DAG

Solen glitrer i fjorden inn mot det som en gang skal hete Fløyfjellet. Sjøkanten vi kommer til vil en gang hete Bryggen, men gaten bak heter Øvregaten slik den alltid har og alltid vil hete. Gaten leder opp til et stort asketre med grener som fletter seg sammen opp mot himmelen i tre retninger og røtter som krøller om hverandre i seks forskjellige veier. Rundt en brønn sitter tre kvinner, den ene spinner en tråd (URD, 50), den andre skriver en bok (Verdande 35) og en siste og tredje kvinne sitter på en gren over og klipper tråden og stryker av i boken (SKULD, 20).

PAAL (V.O.)

For lenge, lenge siden, før fjerde ragnarok ristet jorden, satt Skuld, den yngste norne, på en gren i Yggdrasil. Og når fjerde ragnarok kom skalv bakken så voldsomt at grenen knakk og gravla henne.

Bakken begynner å riste og grenen knekker og Skuld faller ned og blir begravd.

PAAL (V.O.)

På grunn av dette ble det skapt en helt spesiell kirkegårdsjord som ... Peder ... Peder hører du etter?

INT. LIKROM, NÅTID. DAG

Paal sitter oppreist på obduksjonsbordet og ser på Peder som har fylt opp vasken med vann og presser hodet nedi. Det går et par sekunder før Peder andpustent kommer opp av vannet. Han snur seg mot Paal og ser at han fortsatt er der. Peder begynner å klaske seg selv i ansiktet.

PAAL

Kommer du til å bruke lang tid eller? Dette er viktig?

PEDER

Nei, dette er en drøm. Jeg har sovnet tidlig fra jetlag.

PAAL

Jetlag fra Danmark? Peder jeg har noe viktig å fortelle deg.

Peder forsøker å knipe seg hard i huden og da han kjenner at det gjør vondt går han bort til Paal og studerer ham.

PEDER

Hvis dette ikke er en drøm betyr det at du egentlig ikke er død.

PAAL

Jeg er død, Peder det er viktig at du hører etter.

Peder griper tak i håndleddet til Paal for å ta pulsen, men kjenner ingen puls. Han lytter til hjertet, men hører fremdeles ingen ting.

PEDER

Hva søren?

PAAL

Peder, jeg har bare tre dager på meg! Hvis jeg ikke går over til den andre siden før det står hele verden i fare.

Peder bryter ut i latter.

PEDER

Den andre siden? Dette er noe du og Paula har funnet på. Dette er en plan dere har lagt sammen for å lure meg tilbake til Bergen.

Paal fnyser.

PAAL

Paula? Dette er ikke en av fantasiene hennes- dette er ekte.

PEDER

Så spøkelser er ikke ekte, men zombier er det? Og det forventer du at jeg skal tro på? Du har ikke snakket med meg på ti år. Faktisk, hvis jeg ekskluderer alle gangene du kun tok kontakt for å prøve å tvinge meg til å bli begravelsesagent så har vi ikke snakket sammen siden jeg var syv. Men jeg hadde aldri, *ALDRI*, trodd at du kom til å trekke det så langt!

PAAL

Dette er ikke et triks Peder!

PEDER

Ok! Bevis for meg at du er død. Med en vitenskapelig og medisinsk metode. Bli med til Haukeland og la meg ta et par tester av deg.

PAAL

Vi har ikke tid til det, verdens skjebne ligger i dine hender.

Peder kaster hendene opp.

PEDER

Ok, da drar jeg tilbake til Danmark.

Paal rister på skuldrene.

PAAL

Greit, ta de testene dine. Men da lover du å gjøre som jeg sier etterpå.

PEDER (SARKASTISK)

Å ja, hvis jeg finner ut at du er død, da skal jeg bli her og gjøre akkurat som du sier sånn at vi kan redde verden.

PAAL

Veldig morsomt, du kan ikke finne litt klær til meg først?

EXT. ÅRSTADVEIEN. DAG.

En likbil med logoen til Olsen & Son Begravelsesbyrå kjører opp mot Haukeland sykehus.

INT. LIKBIL. DAG

Peder kjører og Paal sitter ved siden av i en mørkebrun dress med matchende slips.

PAAL

Tror du virkelig at de bare kommer til å la deg vandre rett inn og ta over sykehuset?

PEDER

Jeg jobbet på akuttmottak i over tre år, jeg tror jeg skal klare å få oss inn og ta noen undersøkelser uten at noen legger merke til det.

Peder rynker på nesen og lukter på Paal.

PEDER (CONT'D)

Usj, du stinker! Med en gang vi har ordnet dette må du ta deg en dusj.

PAAL

Ja hvis du tror det vil hjelpe så.

INT. HAUKELAND SYKEHUS, PARKERINGSPLASS KJELLER. DAG

I et mørkt hjørne under parkeringsplassen på Haukeland gjemmer Peder og Paal seg bak et søppelspann. Samme mann (Morten) som leverte Paal til Peder og Paula i *Pilot Del 1* går ut døren med en pakke sigaretter i hånden. Etter han har passert forbi dem løper Peder stille fram og holder igjen døren og åpner den opp for Paal til å gå gjennom før han følger etter selv.

INT. SYKEHUSKORRIDOR. DAG

Peder og Paal sniker seg stille fram i en mørk korridor opplyst av sjevre lysrør som blinker av og på. Peder finner en dør til et likhus og dytter Paal med inn.

INT. LIKHUS, HAUKELAND. DAG

Et stort likhus fylt med rad etter rad med store metalliske skap til oppbevaring av lik. Peder trekker jakken godt rundt seg i kulden mens røyk kommer ut av munnen hans. Paal derimot virker ikke brydd og rusler rundt med hendene i bukselommen. Lyset blinker enda mer av og på her inne

PEDER

Hvis jeg kjenner patologer rett så er den noen som har et ekstra lager med drakter gjemt her et sted.

Peder åpner noen skap og finner en lyseblå drakt.

PEDER (CONT'D)

Jeg fant ingen til deg dessverre, du får bare være pasienten min. Vent her mens jeg bytter.

Peder går inn i et kott på andre siden av rommet.

PAAL

Du trenger ikke skjule noe for meg
Peder, jeg pleide og skifte bleie på
deg.

PEDER

Det har jeg ingen tro på, det var
det mamma som gjorde. Prøv i det
minste å ikke trekke oppmerksomhet
mot deg selv mens jeg er borte.

Med en gang Peder er ute av syne begynner Paal og åpne skuffene
for og se på de døde som er der inne.

INT. HAUKELAND SYKEHUS, PARKERINGSPLASS KJELLER. DAG

Morten tar et siste drag av sigaretten før han kaster den ned på
bakken og trækker på den. Han går tilbake til døren og låser seg
inn med et nøkkelkort han plukker opp fra bukselommen.

INT. SYKEHUSKORRIDOR. DAG

Lysrørene i korridoren blafrer ekstra mye og skifter mellom
total mørke og svak opplysning. Morten hører LYDER AV SKAP SOM
ÅPNES fra inne på likhuset.

MORTEN

Hallo? Er det noen der inne?

INT. LIKHUS, HAUKELAND. DAG

ILLEVARLENDE MUSIKK høres mens Morten sakte og nervøst beveger
seg mot likhuset. Han åpner døren forsiktig og ser inn, det
første han legger merke til er de mange åpne skapene med døde
mennesker på. Lyset blafrer nå så voldsomt at det slår seg av og
på brått i økende hastighet. Morten går sakte innover og ser
Paal stå stille under et lys med ryggen til.

MORTEN

Dette er et avgrenset området. Du må
ha spesialtillatelse for å være her.

Morten ser usikkert på Paal som stille og urovekkende rolig
begynner å snu seg rundt til han stirrer direkte på Morten.

FLASHBACK:

INT. LIKHUS, HAUKELAND. DAG

Morten lukker likposen med Paal i og drar glidelåsen over det døde ansiktet hans.

END OF FLASHBACK

INT. LIKHUS, HAUKELAND. DAG

Morten skriker ut når han ser ansiktet til Paal som smiler stumt mot ham under det blinkende lyset som plutselig slukker og etterlater dem i totalt mørke. En skrekkslagen Morten famler desperat etter mobiltelefonen sin og mister samtidig nøkkelkortet på bakken. Når han har mobilen oppe slår han på lommelykten og lyser ut i rommet. Rett foran seg lyser det blå, elektriske lyset fra mobiltelefonen opp ansiktet til Paal og fremhever de blå-grønne fargeforandringer fra dekomponering. Paal smiler enda bredere.

PAAL

Heisan.

Morten skriker høyt og løper ut av rommet og ut til parkeringsplassen. Lyset i taket kommer på igjen, men fortsetter å flimre. Peder kommer ut av kottet kledd i blå sykehusdrakt.

PEDER

Hva var det som skjedde?

PAAL

Jeg tror lyset i taket trengs å skiftes ut.

PEDER

Typisk! Vedlikeholdet av likhusene blir alltid nedprioritert. Men det er vel ingenting å rope for.

De går ut døren, på vei ut plukker Paal opp nøkkelkortet til Morten.

PAAL

Jeg fant denne forresten.

Paal gir over nøkkelkortet til Peder.

PEDER

Fantastisk. Jeg sier deg det, de overlater alltid likhuset til de minst kompetente folkene. Tenk å bare gå fra nøkkelkortet sitt sånn.

INT. SYKEHUSKORRIDOR, AKUTTMOTTAK. DAG

Peder bruker nøkkelkortet til å låse seg inn til ny sykehuskorridor, men denne er langt med travel enn forrige og bærer preg av kaos. De hvite, anonyme vegger er dekorert med kunst så generell og ukontroversielt som mulig. Sykepleiere triller pasienter frem og tilbake mens pasienter med bandasjer og knekte ben sitter på stoler og venter på oppmerksomhet fra en lege. Peder retter seg i ryggen og går inn med Paal følgende etter.

PEDER

Bare oppfør deg naturlig, ingen har tid til å legge merke til oss her.

Peder går raskt og kikker inn i de forskjellige behandlingsrommene til han finner et ledig et og drar Paal med seg inn.

INT. BEHANDLINGSROM. DAG

Peder finner fram en blodtrykksmåler og setter den på Paal og begynner å pumpe, men ingen hjerteslag kommer opp.

PEDER

Dette kan ikke stemme.

PAAL

Det var jo det jeg sa.

Peder leter i en skuff og finner fram en oksygenmåler og slår den på, både oksygennivået og puls viser null. Peder setter den på fingeren til Paal og venter, men tallene fortsetter å vise null.

PEDER

Dette kan ikke stemme.

PAAL

Jeg trodde du var en vitenskapens mann Peder, hvorfor godtar du ikke bevis som stirrer deg rett i ansiktet.

PEDER

Fordi det at du er levende død er ikke vitenskapelig umulig.

PAAL

Men allikevel er jeg her.

Peder setter oksygenmåleren på seg selv og tallene skifter straks til 98 og 070. Han setter den tilbake på fingeren til Paal og de går med en gang ned til null igjen.

Peder setter seg fortvilet ned i en stol og graver hendene i ansiktet.

PEDER

Dette kan ikke stemme!

Paal setter seg ned ved siden av Peder og klapper han på ryggen med usikre og tafatte bevegelser.

PAAL

Hvis det får deg til å følge deg bedre så hadde jeg akkurat samme reaksjon når min far fortalte det til meg.

Peder rister frustrert på hodet.

PEDER

Hvorfor sa du ingenting om dette?

PAAL

Det var jo ikke så lett. Du ville aldri møte meg. Det er ikke akkurat noe du sier på telefonen.

PEDER

Visste mamma om dette?

PAAL

Nei, det finnes regler for hvordan en begravesagent kan føre seg. Man kan ikke bare gå rundt og vifte med armene akkurat som man vil.

PEDER

Men, vi var familien din. Du kunne ikke fortalt det til oss.

PAAL

Det ville bare komplisert ting.

En SYKEPLEIER (28) kommer inn i rommet med en PASIENT i bak seg.

SYKEPLEIER

Å, jeg beklager, jeg fikk beskjed om at dette rommet var ledig?

Peder reiser seg.

PEDER

Det er greit, vi er ferdige.

De går ut forbi sykepleieren.

SYKEPLEIER

Er du ny her? Jeg tror ikke vi har hilst.

PEDER

Jeg er vikar.

Sykepleieren nikker fornøyd med svaret mens Peder og Paal går ut av rommet og leder pasient sin inn.

INT. HOVEDINNGANG, HAUKELAND SYKEHUS. DAG

Peder går raskt ut hoveddøren med bestemte skritt. Paal kommer halvløpende etter.

Ved resepsjonen står Morten og raver høylytt om zombier i kjelleren da han snur seg og ser Paal gå ut døren. Morten SKRIKER høyt og peker mot Paal. To sykehusvakter kommer bort og legger han ned i bakken før de drar ham med seg.

INT. PARKERINGSPLASS, HAUKELAND. DAG

Peder går bort til likbilen, åpner opp og setter seg inn, Paal kommer like etter og setter seg inn på passasjersiden.

PAAL

Du vet, det er ikke så lett å løpe
sånn når man er død.

PEDER

Mhm!

Peder svarer irritert og starter bilen og rygger brått ut. Han kjører ut av parkeringsplassen i så stor fart at en forbigående må skynde seg over en fotgjengerovergang.

INT. LIKBIL. DAG

Peder knuger om rattet til knoklene blir hvite og presser leppene hardt sammen.

PAAL

Så, hva sier du?

PEDER

Til hva? At døde kommer tilbake? At du krever at jeg skal skifte hele karrieren min ellers så går verden under? At min egen far er en zombie?! Hva mer har du å fortelle? Fins det vampyrer? Aliens? Havfruer?

PAAL

Ikke så langt jeg vet.

PEDER

Nei, men zombier det er det.

PAAL

Det er ikke akkurat sånn Peder. Vi jobber i Skulds virke.

PEDER

Skuld? Norrøn mytologi? Og det skal jeg tro på.

PAAL

Hva du tror eller ikke tror spiller ingen rolle, det forandrer ikke virkeligheten. Det finnes ni verdener, en av disse er vår egen jord. Hvilken verden du reiser til etter døden er avhengig av den gjelden du sitter igjen med. Om gjelden skyldes i kamp, eller godhet eller hva det skulle være. Noen står mellom to verdener og blir til en Feigd, en person som ikke kan avslutte dødsprosessen. Hvis de ikke går over til den andre siden råtner sjelen og blir tatt over av en hamferd. Men alt dette står i Begravelsesagentens Håndbok. Den ligger på obduksjonsrommet.

PEDER

Dette er fullstendig latterlig. Jeg kan gå med på at det er ett eller annet som er galt her, som vitenskapen kanskje ikke har et svar på enda. Men jeg vet det finnes en naturlig forklaring på det.

Paal rister på skuffet hodet.

PAAL

Hvor mye er du villig til å risikere for den troen? En begravelsesagent kan kun gi slipp på sin oppgave når han har en arving. Hvis du ikke tar over byrået kan jeg aldri gå videre.

PEDER

Så hvis jeg ikke går med på å lide samme skjebne som deg?

(MORE)

PEDER (CONT'D)

Alene i et likrom i en mørk kjeller
for å sitte barnevakt til zombier
resten av mitt liv så blir du en
zombie for alltid.

PAAL

Det er litt verre enn det.

Peder knuger hendene enda hardere på rattet og kjører så brått
at flere biler TUTER høyt etter ham.

PEDER

Selvsagt. Jeg skal si deg det, at
grunnen til at jeg reiste til Danmark,
til at jeg utdannet meg i
rettsmedisin- alt det var for å komme
unna deg. Det siste jeg vil i verden
er å ende opp som deg!

PAAL

Men du er jo akkurat som meg Paal? Du
er født til å bli begravelsesagent.
Bare se på deg, du går alltid i
dress, jobber fortsatt med døde
mennesker, tilbringer dagen din i
likhus og obduksjonssaler og ikke kom
her og fortell meg at du liksom har
en gjeng venner og din egen familie i
Danmark. Du kan ikke unnslippe
skjebnen din, uansett hva du gjør.

EXT. OLSEN & SON BEGRAVELSESBYRÅ. DAG

Peder stanser bilen så brått at både han og Paal blir kastet
framover.

INT. LIKBIL DAG

Peder snur seg mot Paal.

PEDER

Du vil aldri få bestemme hva skjebnen
min skal være.

Peder går ut bilen og smeller igjen døren etter seg. Paal
kommer etter.

EXT. OLSEN & SON BEGRAVELSESBYRÅ. DAG

Peder går mot ytterdøren og ser en middelaldrende mann (FRANK VOLL, 50) med tykk bart, kledd i en fasjonabel business antrekk stå foran ytterdøren. Mannen snur seg mot Peder og smiler bredt før han strekker ut hånden. Peder tar imot håndtrykket.

FRANK

Peder Olsen går jeg ut ifra. Jeg håper dette ikke er et dårlig tidspunkt. Din advokat sa du ville være her ut uken så jeg ville ikke kaste bort verdifull tid. Mitt navn er Frank Voll, leder for Foreningen for Avdødes Ærverdighet i Norden.

PEDER

Ja, du må være utvikleren han snakket om.

FRANK

Jeg har allerede kjøpt opp alle andre begravelsebyråer i Bergen. Min organisasjon har som mål og modernisere begravelseindustrien og streamline prosessen fra likhus til resepsjon.

PEDER

Ja det er sikkert veldig interessant.

Paal stiller seg opp bak Peder og prøver tydelig å skjule ansiktet sitt.

FRANK

Hvis du har tid kan vi diskutere en avtale her og nå, med mindre du foretrekker å bringe advokater inn i bildet.

PEDER

Jeg har ikke tid akkurat nå.

Paal dytter Peder til side.

PAAL

Svaret er nei, Voll! Vi selger aldri, så du kan stikke av og la oss være i fred.

Frank myser mot Paal.

FRANK

Har jeg sett deg før?

PAAL

Nei, dette er første gangen.

Paal skynder seg inn døren til begravellesbyrået.

FRANK

Her har du visittkortet mitt i alle fall, ring meg når du kan. Jeg håper virkelig ikke du planlegger å overta driften her. Jeg kan ikke tenke meg at dette er noe annet enn en gjeldsfelle.

PEDER

Forhåpentligvis ikke.

Peder tar imot visittkortet til Frank og går inn.

INT. FOAJE. DAG

Peder går inn foajeen og låser døren etter seg.

PEDER

Hva var det?

PAAL

Det der var Frank Voll, Bergens største drittsekk. Han har prøvd å presse meg ut i årevis. En skikkelig fortetnings hai av verste sort. Han blir ikke fornøyd før han eier alt og alle innenfor begravellesindustrien og kan presse prisene opp akkurat som han vil uten konkurranse. Totalt sjelløs og umenneskelig oppførsel.

PEDER

Jeg visste ikke man kunne bli så oppspilt uten blodsirkulasjon.

PAAL

Så nå er det du som skal spøke ja.

PEDER

Men, han kan jo bli din nye arving kan han ikke?

PAAL

Ikke få meg til og le? Han der? Den drittsekken! Du vet når du har sett en arving, det kan du stole på.

(MORE)

PAAL (CONT'D)

Det er ikke hvem som helst som kan bli begravelsesagent.

PEDER

Men hva med Paula? Hun hadde elsket dette?

PAAL

Paula? Med alle tarotkortene og spåkulene og gudene vet hva? Jeg tror ikke det. En begravelsesagent må ha respekt for døden, hun behandler den som et tivoli. Nei, jeg visste det fra dere var små at det ville bli deg. Men din mor lot meg aldri ta deg med ned til likhuset.

PEDER

Hun ville ikke la deg traumatisere meg altså.

PAAL

Du ville ikke blitt traumatisert. Du var skapt til dette. Men det klarte hun aldri å forstå.

PEDER

Kan du klandre henne? Du fortalte jo aldri om hva som egentlig skjedde her. Du gjemte deg bort i kjelleren vekk fra alle andre. La du i det hele tatt merke til at vi hadde dratt?

PAAL

Selvfølgelig merket jeg det, men hun ...

Solen går ned utenfor og mørkner rommet. Paal griper seg til brystet i smerte og setter seg ned i sofaen.

PEDER

Hva er det?

PAAL

En dag er over. Jeg har bare to igjen før sjelen min har råtnet bort. En menneskesjel er ikke ment til å holde ut så lenge i en feigd.

PEDER

Men det må finnes en annen løsning. Du kan ikke bare tvinge meg til å bli begravelsesagent mot min vilje.

PAAL

Jeg kan ikke tvinge deg nei, men hele verden er avhengig av at det er en begravelsesagent her i dette huset.

INT. TRAPP. NATT

Paal og Peder står i trappegangen går.

PAAL

God natt da.

PEDER

Vi finner ut av det i morgen.

PAAL

Jeg håper det, hvis ikke ...

PEDER

Verdens undergrunn, jada. God natt Pappa.

Peder går opp mens Paal går ned.

INT. GANG, ANDRE ETASJE. NATT

Bilder av Peder og Paula som barn dekker det mørke panelet på veggene sammen med innrammede barnetegninger og fargerike håndavtrykk med alderen til Peder og Paula når avtrykkene ble tatt skrevet under. Peder går langsomt gjennom gangen og stopper opp ved et bilde av Peder, Paula, Paal og moren deres (SIV) fra da Peder og Paula var rundt to år gamle og Siv og Paal var i trettiårene. Peder og Paula er ikledd bleier og prøver krype ut av armene til foreldrene, Paal smiler oppgitt mens Siv ler. Peder smiler av bildet og fortsetter ned gangen til han kommer til en dør hvor "PEDER OG PAULA SITT ROM" er skrevet med fargerike bokstaver. Peder åpner døren og går inn.

INT. BARNEROM. NATT

Det ser ikke ut som at Paal har rørt rommet i det hele tatt siden Peder og Paula flyttet ut. En tegning ligger halvferdig på et lite bord ved siden av et halvtomt glass med vann. En køyeseng med rosa sengetrekk med prinsesser på ligger uredde i den øverste køyen mens en dyne med cowboyer ligger slengt over nederste køye. Peder tar av seg skoene og slipset og legger seg ned i den nederste køyen.

Peder stirrer i taket hvor en drøss av selvlýsende stjerner og planeter er spredt løst utover taket.

INT. LIKHUS. NATT

Paal går inn i likhuset. Alle skuffene er dekket av tykk frost bortsett fra en. Paal åpner den, i skuffen ligger liket til en middelaldrene kvinne (SIV, 60) med lyseblondt hår med pannelugg, kledd i en lyseblå kjole. Skuffen er fylt opp med frosne roser, tulipaner og peoner. Paal kysser henne på pannen før han skraper bort frost fra skuffen ved siden av og legger seg oppi han strekker hånden sin bort til Siv sin hånd og holder den fast.

INT. BACKSTAGE, TV STUDIO. DAG

Peder står bak scenen i nystrøken dress og ser på at Paula avslutter et nytt program av åndehviskeren til stående applaus. Når Paula kommer bak scenen klapper Peder høflig for henne.

PAULA

Peder, hva gjør du her? Jeg trodde du ville bli ferdig med begravelsen forttest mulig?

PEDER

Angående begravelsen. Det er noe jeg må vise deg.

PAULA

Jeg vet ikke om jeg har tid jeg...

Hun blir avbrutt av Peder.

PEDER

Jeg kan virkelig trenge hjelpen din.

PAULA

Javel da.

INT. FOAJE. DAG

Peder låser opp døren og slipper Paula inn først.

PAULA

Det var voldsomt så omtenkstom du er idag da. Dette ligner ikke deg.

PEDER

Det er vel ikke første gangen du har opplevd et mirakel.

PAULA

Der var Peder tilbake ja.

INT. KJELLERGANG. DAG

Paula følger etter Peder som stopper opp foran likrommet.

PEDER

Før du går inn så vil jeg at du trekker pusten godt.

PAULA

Hva er det for noe? Er noe galt med pappa?

PEDER

Vel, på en måte. Jeg har noe viktig å vise deg, men vil ikke at skal få sjokk.

Paula går bryskt forbi Peder og åpner døren til likrommet.

INT. LIKROM. DAG

Paula står i dørkarmen og ser på en oppreist Paal. Paula besvimer, men Peder griper tak i henne mens hun faller og bærer henne med inn.

PAAL

Det gikk sånn som det pleier å gå ja.

PEDER

Hjelp meg med å få henne opp på benken.

Peder og Paal løfter Paula opp på obduksjonsbenken. Peder løfter opp bena hennes og Paula våkner til. Hun stirrer sjokkert på Paal og ser seg selv på benken.

PAULA

Å herregud! Det er jeg som er død.

PAAL

Nei, det er nok fremdeles meg.

PEDER
Jeg sa jeg hadde noe viktig å vise deg.

SVART SKJERM MED TEKSTEN "EN TIME SENERE"

Nå sitter Paal på obduksjons-bordet, Paula sitter på en krakk og Peder står mellom dem.

PEDER (CONT'D)
Så hva syns du?

PAULA
Jeg er egentlig bare glad for å bli inkludert for en gangs skyld.

PEDER
Så du tror på det?

PAULA
Ja, hvorfor ikke?

PEDER
Hm, jeg brukte mye lengre tid på det.

PAULA
Jeg har et langt mer åpent sinn enn deg Peder. Jeg skjønner ikke hvorfor du ikke spurte meg med en gang Pappa? Jeg hadde vært over med dette for lenge siden.

Paal smiler.

PAAL
Det går an å ha et litt for åpent sinn.

PAULA
Jaha, og hvis Peder sier nei da?

PAAL
Verdens undergang.

PAULA
Forstår.

Paula og Paal snur seg mot Peder.

PEDER

Jeg vet ikke helt. Det er mye å ta innover seg.

PAAL

Alt du trenger å vite står i Begravelsesagentens Håndbok.

Peder snur seg og ser boken som fremdeles ligger ved vasken. Han går bort til den, plukker opp boken og åpner opp på første side hvor det står «*Begravelsesagentens Haandbok: Alt du trenger å vite når de døde vender tilbake*».

PEDER

Det hadde jo vært en mulighet til å undersøke fenomenet vitenskapelig. Greit da. Jeg gjør det. Men det blir på min egen måte med mine egne ...

PAAL faller om bak Peder med et kraftig DUNK.

SLUTT PÅ PILOT DEL 2.

Refleksjonsnotat

DEN KREATIVE PROSESSEN

Det er overaskende akkurat hvor mye feil man kan ta i livet. Som oftest legger jeg ikke en gang merke til det, men balanserer i stedet lykkelig naiv mellom den tynne linjen som skiller umettelig optimisme og hyper-produktivt stress. En skjønn balanse hvor ideer varmer seg i ettermiddagssolen en dag sent i mai, før jeg våkner opp i en stekende indisk sommer midt i August og kaster sammen alt jeg har mens svetten renner og klærne klistrer seg til kroppen. Det er ikke før sommeren er over at jeg kommer på at jeg i løpet av alt dette har glemt solkrem og virkelig får kjenne den svidde effekten på kroppen. I solbrent angst er jeg sikker på at uansett hva jeg har skrevet ned i alt rabalderet så er det grusomt. Det verste som noensinne har blitt skrevet ned på digitalt papir. Forferdelig. En blogger kommer til å sette meg opp på en liste et eller annet sted som heter noe lignende som «*The Ten Most Embarrassing Writers*» eller «*Ten Things To Read If You Want To Feel Better About Your Own Writing*», deretter blir det plukket opp av en komiker på twitter som legger til en enda mer syrlig kommentar som får alle hans følgere til å bryte ut i latter og retweets og før du vet ordet av det har jeg ikke noe annet valg enn å skifte navn og leve som en sauegjeter i Andesfjellene i Peru. Det er et ganske detaljert scenario, spesielt med tanke på at jeg ikke en gang har blitt utgitt noen steder enda og heller ikke kan noe om sauegjetting.

Som en person med relativt høye tanker om seg selv og som alltid går ut ifra at alt ordner seg til slutt forventer jeg alltid at mine største feil har opphav i nettopp denne tendensen. Hovmod står for fall som ekstremt irriterende mennesker pleier å si. Men det er noe befriende med denne adferden, eller, den har en tendens å gjøre alle andre rundt meg ekstremt stresset, men det er i denne høyt kaotiske tilværelsen som svinger dypt mellom to store kontraster, hvor jeg både lar karakterer, plott og ideer gjære seg stor og luftig før jeg skrapper dem ut, knar de flate, skjærer bort fett og tvinger dem inn i en form, at pleier å ende opp med de mest interessante ideene og min mest underholdende skriving. Ikke at jeg ikke gjør feil her. Det er i denne fasen at jeg begår de største skriveleifene og forveksler solkrem med steke-olje. Allikevel er det ikke her jeg begår den største feilen. Den kommer i den andre fasen. Hvor det ikke spiller noen rolle om det er hovmod eller ikke, det faller uansett. Hvor angsten og usikkerheten sniker seg inn i hvert eneste ord. Hvor jeg har redigert et ord tre ganger før jeg klarer å skrive det neste og jeg til slutt stopper opp i eksistensiell limbo. Hvor

en kommentar om en karakter eller en plotlinje fra en velmenende leser kan gjøre at hele tingen kastes ut og skrives på nytt (noe som skjedde flere ganger enn jeg er tilbøyelig til å innrømme i løpet av master prosessen), men hvor jeg ender opp med å stirre blankt på papiret og lurer på hvorfor i all verden jeg ikke prøvde å bli god på noe annet, om jeg bare visste hva noe annet var og hvordan det fungerte. Jeg klarer som regel å hente meg inn igjen, for som min veileder Bjørn Olaf Johannessen sa over en Skype time:

Du må bare sitte deg ned og skrive, det fins ingen alternativer.

-Bjørn Olaf Johannessen(skype:2020)

Det krever ekstremt mye kreativ energi å gå gjennom den prosessen man må gjennom for å lage noe, om det er en TV serie, et filmmanus eller en novelle. Og musene fra gresk mytologi er ikke like glamorøse i virkeligheten.

“There is a muse, but he’s not going to come fluttering down into your writing room and scatter creative fairy-dust all over your typewriter or computer. He lives in the ground. He’s a basement kind of guy. You have to descend to his level, and once you get down there you have to furnish an apartment for him to live in. You have to do all the grunt labor, in other words, while the muse sits and smokes cigars and admires his bowling trophies and pretends to ignore you. Do you think it’s fair? I think it’s fair. He may not be much to look at, that muse-guy, and he may not be much of a conversationalist, but he’s got inspiration. It’s right that you should do all the work and burn all the mid-night oil, because the guy with the cigar and the little wings has got a bag of magic. There’s stuff in there that can change your life. Believe me, I know.”

-Stephen King (On Writing:2000)

På Nordiske Mediedager 2019 intervjuet Thomas Gjertsen, Danny Zuker om prosessen de går gjennom når de skriver en episode av Modern Family. Zuker beskrev roteringen i skriverrommet, hvordan de fant på historielinjene sammen, men at det var en forfatter som til slutt tok over og skrev hele episoden og at når det endelig var hans tur booket han seg et rom på et hotell helgen før det ferdige manuset skulle leveres på mandags morgen og skrev i viten

om at han ikke hadde noen unnskyldninger. På mandag startet filmingen og da måtte det være et manus levert, uansett hvilken kvalitet det var på det. Men hvordan folk oppførte seg når det var deres tur til å fullføre episode var både unikt for hver forfatter, men at alle gjorde et eller annet «feil». Folk sluttet å røyke for tjue år siden røyte plutselig en pakke om dagen og helse guruer med faste vegandager i uken levde utelukkende på kjeks og red-bull. Uansett hva det var de gjorde lot alle de gjøre det som trengtes for å bli ferdig.

All kreativitet kommer fra motstand. Kreativitet er ikke, som Stephen King så flott illustrerte i sitatet over, en behagelig kraft. Den dytter deg ned i gjørmen og det eneste du kan gjøre er og dytte tilbake, svett, solbrent og full i gjørme! Så når jeg sitter fryst med notatboken i hånden og fingrene kjennes som sement over tastaturet og det eneste jeg kan tenke er at hvis jeg ikke skriver kan jeg heller ikke skrive feil, er det bare en ting som kan bringe meg tilbake. Og det er ikke tanken om at jeg egentlig er en fantastisk skribent, eller at det ordner seg til slutt uansett hva jeg skriver, men den viten at den største feilen man kan begå, uansett hva man prøver på, er og ikke begå noen feil i det hele tatt.

BEGRAVELSESAGENTENS **BEGYNNELSE**

Det er alltid spennende å lære om hvordan en verdensberømt ide fikk sin opprinnelse. J.K. Rowling satt jo som kjent på toget på vei til Kings Cross Station da hun kom på ideen om den unge trollmannen som skulle oppleve eventyr og magi på en kostskole på en skjult adresse i Skottland. En god ide er ikke noe du kan planlegge. De er notorisk upålitelige skapninger. Det er imidlertid måter å påvirke aktivitetsnivået deres. Det var under en slik skriveøvelse så langt tilbake som sent på høsten 2018 at ideen om Begravelsesagenten ble født. Vi fikk i oppdrag om å skrive en scene hvor en person har låst seg inne på et bad og en annen person står utenfor og prøver og få dem til og åpne opp. Vi fikk en halvtime på oss og på denne halvtime kom Peder Olsen til verden sammen med et begravelsesbyrå i Bergen og en død klient som var kommet tilbake til livet og låst seg inne på badet fordi han nektet å la seg begrave. Dette var en scene jeg ble svært fornøyd med og vekke straks til live et helt univers av karakterer og skikkelser. Jeg bestemte meg allerede da at dette skulle bli min masteroppgave og jeg tok juleferien med slående ro i viten om det største spørsmålet på hele min masteroppgave- hva det hele skal handle om, var løst et helt semester før jeg i det heletatt måtte begynne å tenke på det. Jeg ble så fornøyd med denne scenen, samt forholdet mellom Peder og hans daværende første klient Bjarne Kåre Fotland at jeg holdt fast på det så lenge

som mulig og prøvde konstant og ramme inn serien rundt dette. Det tok ikke lang tid før jeg selv begynte å kjenne på hvor trøtt det fort ble. Eller som Bjørn Olaf Johannessen kommenterte under en veiledningssamtale i vinter 2020, «det blir kanskje litt monotont?»

Jeg forandret på ny seriekonseptet med begravellesagenten i et forsøk på å åpne det opp og slippe til andre stimulanser. Flere karakterer ble sluppet inn, enda flere ble kuttet vekk og rollene de alle spilte i forhold til hverandre og historien ble konstant flyttet på og forandret. Men allikevel holdt jeg fast på den første scenen mellom Peder og Bjarne. Flere omskrivninger måtte til og enda flere scerie outline og førsteepisoder gikk i vasken. Når jeg endelig sendte inn en ferdigskrevet første episode til Bjørn Olaf i Mai var jeg så desillusjonert med min egen historie at jeg knapt klarte å lese tilbakemeldingene før jeg visste hva som var galt. Det kjente begrepet «kill your darlings» kommer tilbake regelmessig i min egen, dog relativt korte, skrivekarriere. Du kan ikke holde fast på noe som ikke funker i historien selv om du elsker det. Jeg bestemte meg for å skrive en ny outline uten Bjarne som første karakter og med en helt annen begynnelse. Plutselig åpnet det seg opp og en helt ny første episode ble skrevet på under en dag. Det er kanskje spennende og høre hvordan gode ideer blir født, men som enhver forelder kan si deg, det skal mye mer til og oppdra et barn.

NORRØN MYTOLOGI

I en filmanmeldelse i Aftenposten fra Januar tidligere i år spør anmelderen «Kan Norrøn mytologi redde norsk film?»

Norrøn mytologi og vikingtiden er i slager for tiden. Store internasjonale produksjons selskaper som Disney og Marvel har investert flere millioner amerikanske dollar i en superhelt versjon av guden Tor med Hammeren. Disney sin storsuksess *FROST (Buck, Lee: 2013)* tjente over en milliard dollar og oppfølgeren *FROST II (Buck, Lee: 2020)* gjorde det ikke dårligere med nesten en og en halv milliard dollar. Strømmetjenester som Netflix og HBO Nordic har også kastet seg inn i ringen med serier som *Beforeigners (Bjørnstad, Skodvin: 2019-)* på HBO Nordic og *Ragnarokk (Price: 2020-)* på Netflix. Ikke nok med det så har både *Vikings (Hirst: 2013-)* og *Vikingane (Helgaker, Torgersen: 2016-)* vært populære lenge.

Det er selvsagt gledelig at nordisk kultur og norrøn mytologi vokser i popularitet internasjonalt. Det er noe vi kan tjene på både kulturelt og økonomisk, men det skaper også en situasjon hvor vi som kommer fra denne kulturen har en mulighet til og kanskje bli litt

bedre kjent med den. De aller fleste av filmene og seriene som gjør suksess både innenfor og utenfor Norden følger som regel et par velkjente tema. De er ofte satt til vikingtiden, eller bruker vikinger som en sterk kulisse for fortellingene. Eller om fortellingen er satt til moderne tider handler det som regel om guden Tor i forskjellige former. Kanskje som en reinkarnert versjon av Tor som i *Ragnarokk (Price: 2020)* eller som en moderne og oppdatert versjon av Tor som i *Thor (Branagh: 2011)*, *Thor: The Dark World (Taylor: 2013)*, *Thor: Ragnarokk (Waititi: 2017)*. Jeg har alltid vært interessert i nordisk folkehistorie og norrøn mytologi og synes det kanskje er litt fattig at alle historien som blir fortalt nå egentlig er gjenfortellingene av de mest populære fortellingene opp igjennom Norges historie. Det blir litt som at den eneste musikken man hørte på var *NOW: Thats what I call music* CD'er fra den tiden folk faktisk hørte på CD. Spesielt når det fins så mye morsomme og underlige skapninger og ideer fra nordisk mytologi.

Når Kjersti først spurte meg om hvorfor de døde vendte tilbake i Olsen & Son Begravelsesbyrå hadde jeg egentlig ikke tenkt på det. Jeg ville i utgangspunktet ikke forklare de overnaturlige kreftene som opererte i boken, først og fremst av den grunnen at når historier forklarer hvorfor noe overnaturlig skjer i en tv-serie eller en film, mister man gjerne interessen for det som skal skje. Forklaringen er sjeldent så interessant som mysterie den skapte. Men det har selvsagt sine unntak. Historier som *Ringenes Herre (Tolkien: 1937)* og nyere tillegg som *What We Do In The Shaddows (Clement, Wititi: 2014)* og serien i samme univers på HBO Nordic *What We Do In The Shaddows (Clement: 2019-)* har et utfyllende univers hvor innlevelsen i den fiktive verdenen er like viktig og kanskje viktigere enn plottet som driver handlingen. Mens enkelte serier og filmer bruker mytologi som er bakteppe for å fortelle en historie, bruker denne typer filmer og serier handlingen som et bakteppe for mytologien. Det finnes altså måter å forklare de overnaturlige og uvanlige delene i seriens univers uten at det nødvendigvis fjerner interessen fra karakteren og handlingen. Jeg vil nesten gå så langt å påstå at om interessen rundt en mytologi i hovedsak kommer fra mysteriet om mytologien heller enn mytologien selv så er det ikke en god historie.

Jeg visste jeg ville bruke norrøn mytologi til å fylle ut universet mitt, var jeg også bestemt på at de klassiske karakterene som Tor, Odin, Loke, Frøya, Troll og Huldra ikke ville være i fokus, men heller trekke fram mindre kjente deler av norrøn mytologi og folketro. Jeg ble blant annet veldig fasinert av konseptet hamløper og hamferd. I gammelnorsk folketro var *hamløper* et menneske som hadde en evne til å hoppe inn i andre dyr og mennesker, mens en *hamferd* var en person som kunne formskifte til andre dyr og vesener. Jeg har tok konseptet bak dette og forandret litt på det. I stedetfor er *hamferd* noe som kan ta over en

menneskekropp. Jeg likte også ordet Feigd. Det er en hel språktradisjon rundt ordet feig som omhandler døden. På norrønt var en feigd (jeg har også sett det skreves feig og feigr) en person som hold på å dø. En feigdefugl er en ful som varsler om død, et feigdelys var et blått lys som svedde rundt et menneske som er nær døden, mens en feigdroper er en som varsler død. En feigd er ikke en død person, det er en person som er i prosessen med å dø. Denne ideen om å ha et eget konsept for akkurat dette var noe jeg fant veldig interessant og valgte å gjøre om til mitt eget. I *Begravelsesagentens Haandbok* er en feigd et menneske som enda ikke har gått videre til den andre siden. Fordi sjelen ikke hører hjemme i kroppen lengre begynner den å råtne akkurat som menneskekroppen og skaper den en rift i klede som henger mellom Midgard og de åtte andre verdenene og skaper en åpning som en hamferd kan utnytte.

De magiske kreftene som finnes i *Begravelsesagentens Haandbok* ligger et sted mellom *low-fantasy* og *magical realism* med elementer av *dark fantasy*. Det er en verden som stort sett følger naturens lover, så langt karakteren vet, før en overnaturlig hendelse skaper en rift i verden slik vi kjenner den. Men disse magiske kreftene er egentlig ikke inntrengende krefter, de er bare et resultat av et større skille mellom Midgard hvor menneskene bord og resten av de ni verdenene. På grunn av dette er det mange magiske elementer som før var en naturlig del av vår verden, men som siden har forsvunnet og blitt glemt av menneskeheten. Olsen & Son Begravelsesbyrå er det eneste stedet hvor det fortsatt finnes en åpning til Midgard, en åpning som Olsen slekten har vaktet uten problemer i over to tusen år. Når Peder ikke klarer å utføre jobben med å hjelpe feigdene over på den andre siden økes denne åpningen til Midgard og underjorden blir nærmere enn den har vært i årtusener. Dette får vi kun en smakebit på i første sesong hvor Peder så vidt klarer å avverge en zombie apokalypse. Selv om det er elementer av *dark fantasy* og overnaturlig skrekk er det viktig at de overnaturlige monstrene som i andre sesong vil øke sin påvirkning på Midgard fortsatt må følge de fysiske og naturlige lovene som finnes på Midgard. Som når hamferdet som tar over Trym prøver å reise de døde fra gravene sine feiler ham, ikke fordi han mangler evnene til å reise de døde, men fordi selv med denne evnen klarer ikke de avdøde å komme seg ut av tunge, gjenspikrede kister under flere tonn med jord. Det er ikke bare vår verdslige hovedkarakter som må forholde seg til det overnaturlige, det overnaturlige må også forholde seg til det verdslige.

THE UNTRUTHER

Fra 2014 til 2017 bodde jeg i London mens jeg tok en bachelor i film og kreativ skriving ved Universitetet i Roehampton. I denne perioden skrev jeg en del noveller og korthistorier på engelsk og en av disse historiene ble inspirasjonen til siste utkast av Peder Olsen, en liten novelle med tittelen «The Untruther» som startet slik:

His feelings towards truths was similar to his feelings towards answers. He accepted that they occasionally existed- but he didn't like it. Whenever he found himself faced with a truth he had a certain need to untrue it.

Historien handler om en navnløs mann som nylig har utdannet seg som en «untruther» unge menn og kvinner som reiser rundt i verden «armed with nothing more than a chemistry set, a notebook, and some ruined shirts» på et oppdrag om å finne en ekte sannhet. Men alle potensielle sannheter han finner viser seg å være enten en «wrongtruth» eller en «untruth».

A wrongtruth is something other than an untruth you see. An untruth is what you find when traveling with a question. A resting place on the way to the truth. But the untruth doesn't pretend to be a truth. An untruth is like the neighbour at the end of the driveway whose house is always well-kept and inviting, but get close enough and they make it quite clear how little they want you hanging around. "Get of my lawn" the untruth shouts. A wrongtruth has a motive, it wants things. It wants you to trust it, to vote for it, to give it money, but most of all it wants you to believe it. While untruths are hermits with a treasure map to a stamp collection. Wrongtruths are cult leaders with a motivational pitch.

Jeg likte alltid å skrive om min lille «untruther», men historien forble med den lille novellen som knapt strekte seg over to sider. En av problemene jeg hadde med de første utkastene til Begravelsesagenten var temaet Peder representerte som karakter. En karakter er ikke en person. En karakter er en studie av et par få isolerte og kondenserte trekk av en person som representere et tema som er universelt for alle mennesker. Når jeg forsøkte å forklare akkurat hvilke personlighetstrekk jeg hadde isolert i Peder og hva de representerte slet jeg grundig. Hver gang jeg trodde jeg forstod ham som karakter snek han seg vekk. Jeg kunne forstå motivasjonen bak det han gjorde, de virket alle logiske nok og jeg tenkte at valgene han tok

var de valgene de fleste personer ville tatt i hans sted. Men på samme måte som en karakter ikke kan være en person, kan ikke en person være et tema. En ekte person er svært upålitelig sådan og skifter gjerne tema avhengig av for sent det er på dagen, hvor lenge det er til lunsj eller hvor langt de har kommet i *Game of Thrones* (Benioff, Weiss: 2011-2019).

Når jeg begynte å bruke norrøn mytologi som bakgrunnsteppe forstod jeg at et av hovedtemaene jeg undersøkte måtte være forskjellen mellom tro og vitenskap. Og den eneste måten og undersøke et tema er å bringe det fram i karakterene, enten ved å dytte en karakter mot samfunnet det eksisterer i eller å dytte to karakterer mot hverandre. Jeg trengte en karakter som var full av skamløs tro og en karakter som stod urokkelig i sin vitenskapelige tankemåte. Jeg hadde allerede en karakter som var full av den mest usjenerte omfavnelse av alt overnaturlig og underjordisk i form av Peder sin tvillingsøster Paula. Når jeg skjønnte at Peder måtte være det motsatte falt plutselig «the untruther» tilbake i hodet mitt. En av tingene jeg likte med hovedkarakteren i «The Untruther» var at denne trangen til å avmaskere usannheter, selv om den ofte var til bry og irritasjon for andre og skapte regelmessige problemer for karakteren selv, så var den forankret i en moralsk verdi. Det at man ikke skal godta noe som sant bare fordi det føles bra og er enkelt. Disse idealene fører ofte til en overlegen oppførsel fra Peder. Å akseptere at den logikken han har lent seg på i hele sitt liv ikke kan gi svar på det han står ovenfor er det mest krevende Peder må igjennom. Den pedantiske måten Peder nekter å godta usannheter fører både til hans største feil, men er også hans største ressurs. En sannhet er tross alt ikke alltid det du vil høre og søken etter sannhet skal ikke være lett. «The Untruther» avslutter med at hovedkarakteren, utslitt etter flere år på et svært frustrerende oppdrag, endelig finner en ekte sannhet, men ender opp skuffet allikevel.

Truths and answers, he thought, are of a very limited use. If truths are what you're after, I suggest getting a hobby instead, perhaps knitting. Questions and untruths on the other hand have limitless possibility. You always know where you are with an answer, but a question can take you anywhere.

Peder sin karakterark i første sesong handler ikke om å forandre ham om til en troende, men å få Peder til å innse at en sannhet kan være like begrensende som en falskhet. Peder må ikke nødvendigvis gi slipp på sin vitenskapelige måte å se verden på, men å begynne å forstå hvorfor det er viktig å være en «untruther» i et samfunn fullt av «wrongtruthers». Alle mennesker liker å se på seg selv som den som avslører usannheter og avviser transgynte

verdenssyn. Men det å gjenkjenne løgner og partisk oppførsel hos andre er mye enklere enn å finne det i oss selv.

KUNSTEN Å FEILE

Grunnen til at mange forfattere stopper opp med skrivesperre, meg selv inkludert, er ikke nødvendigvis at de er dårlige forfattere, ikke har gode ideer eller mangler evnen til å skrive en god serie. Men heller fordi de ikke vet hva de skal si. Kreativt arbeid uten en dypere mening, selv om det bare er en komedie eller skrekkfilm, har ingen verdi. En forfatter som har noe å si og dele med verden kan ikke ha skrivesperre. For å bryte ut av en skrivesperre hjelper det ikke nødvendigvis å organisere historien på nytt, tenke ut flere plotlinjer eller skape nye karakterer. Først må man trekke hendene fra tastaturet, lene seg tilbake i kontorstolen og spørre seg selv, hva er det egentlig jeg vil si? For å oppnå dette må man gå inn i seg selv, i et sted som ofte er ubehagelig å reise til og krever at du analyserer deler av deg selv man helst skal legge vekk i et høflig og sivilisert samfunn. Som Stephen King bemerket i *On Writing: A Memoir of a Craft*,

“If you expect to succeed as a writer, rudeness should be the second-to-least of your concerns. The least of all should be polite society and what it expects. If you intend to write as truthfully as you can, your days as a member of polite society are numbered, anyway.”

Hva er det egentlig jeg vil si? Dette spørsmålet putter en forfatter i en sårbar stilling på to forskjellige måter. Som jeg nevnte over krever det at du analyserer en del av din egen menneskelighet, din egen psykologi og din kulturelle bagasje og alt det som underbevisstheten liker å gjemme bort for å gjøre hverdagen litt enklere. Men det krever også at forfatteren deler denne analysen med resten av verden. For spørsmålet, *hva vil jeg egentlig si?* er også spørsmålet, *hva vil jeg at publikummet mitt skal tenke over?* Hvilken problemstilling vil jeg at de skal diskutere med samboeren mens de sitter i sofaen en fredagskveld. Hvilke sider av vår kultur, av våre tankemåter og vårt samfunn vil jeg skinne et nytt lys på og har jeg i det hele tatt et nytt lys jeg kan skinne? Hvilke følelser vil jeg vekke til livet? Tanken om at man ikke bare har noe å si, men at man har noe å si som kan ha en påvirkning på andre er ikke bare et stort ansvar men også potensielt en stor mulighet til å dumme seg skikkelig ut.

All kreativitet blir skapt i motstand. Motstand er påvirkning og reaksjon mellom to krefter og som kunstnere, uansett om man er forfatter, skulptør, eller maler, holder det ikke å bare å godta denne motstanden som nødvendig. Vi må aktivt ta del i den og styrke den. Uten motstand kan ikke kreativitet vokse og uten motstand mister kunst all betydning. Hver gang du setter deg ned ved tastaturet eller plukker opp penn og notatbok for å skrive velger du og delta i denne symbiosen mellom å møte og skape motstand. Det er klart det er skummelt og kan føre til mange dager og netter hvor man stirrer for lenge på hvite ark. Men det kan også være befriende. Det er lett å la seg tyngne ned av tanker som at ingenting er nytt og skulle noen finne på og fortelle noe som ikke har blitt fortalt før blir det garantert gjort av langt mer intelligente mennesker. Noen ganger må man rett og slett la hybris og hovmod reise seg til man tror fult og helt at, ja, jeg har noe å si og ta imot den motstand som måtte komme.

I norrøn tid trodde man at natt var en hest ved navn Rimfakse som red over himmelen. Det at dag blir natt fordi solen går ned er i dag så selvsagt at selv en femåring kan fortelle deg det. Men hver sannhet som i dag er sunn fornuft startet en gang som revolusjonerende og blasfemiske påstander. Bare etter mye slit og motstand endte denne revolusjonerende informasjon opp som noe så selvfølgelig at de fleste knapt har tenkt på det siden barneskolen. For solen er tross alt en gigantisk ball av gass, hvis tyngdekraft holder hele jorden og alle planetene på plass. Hvem ville vel sett for seg det når de så opp mot en stjernehimme for to tusen år siden. I mennesket sitt søke etter forklaringer på den verden de opplever rundt seg har det blitt fortalt mange merkelige historier. Historier som ble til religion, så blasfemi og nå ikke mer enn sagn. Rimfakse rir ikke over himmelen, torden er ikke skapt av Tor, verden ble ikke laget på seks dager, jorden er ikke flat og kalorier teller selv på flyplasser. Det er skjønt hvor mye feil man kan ta i livet.

Referanser:

King, S. (2000a). *On Writing*. New York, United States: Hodder & Stoughton.

Lindow, J. (2002). *Norse Mythology: A Guide to Gods, Heroes, Rituals, and Beliefs* (1st ed.). Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.

Sturluson, S., & Byock, J. L. (2006). *The Prose Edda: Norse Mythology (Penguin Classics)* (1st ed.). oxford, uk: Penguin Classics.

feigd. (2009, February 14). Retrieved June 16, 2020, from <https://snl.no/feigd>

Davies, O. (2010). *Grimoires: A History of Magic Books* (1st ed.). oxford, uk: Oxford University Press.

Vesener i folketroen. (2020, February 6). Retrieved June 16, 2020, from <https://snl.no/.taxonomy/4544>

M O O D B O A R D

